

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ
ПРИ ПРЕЗИДЕНТОВІ УКРАЇНИ**

**Загальні напрями магістерських робіт
для слухачів прийому 2017 року
за спеціальністю 281
“Публічне управління та адміністрування”**

КИЇВ – 2017

Кафедра державознавства і права

1. Діяльність органів виконавчої влади України (вибірково – Міністерства України, іншого ЦОВВ, ОДА, РДА певної області) по реалізації проблем державотворення.
2. Принцип правової держави та його реалізація в системі публічного управління.
3. Реформування інституцій влади в умовах євроінтеграції України.
4. Особливості здійснення владних повноважень в умовах воєнного, надзвичайного стану та у період проведення антитерористичної операції.
5. Представництво інтересів публічного управління в судах: стан, проблеми, перспективи.
6. Легітимація публічної адміністрації: форми, засоби, здійснення в Україні.
7. Правове забезпечення взаємодії центральних і місцевих органів виконавчої влади в Україні: стан, проблеми, перспективи.
8. Правове регулювання взаємодії міністерств з центральними органами виконавчої влади в Україні: сучасний стан та перспективи розвитку.
9. Особливості нормативно-правового закріплення статусу окремих видів центральних органів виконавчої влади.
10. Розмежування повноважень місцевих органів виконавчої влади та місцевого самоврядування в Україні в контексті децентралізації системи публічної влади.
11. Правове регулювання делегування повноважень між органами виконавчої влади і органами місцевого самоврядування в Україні.
12. Розмежування повноважень самоврядних інституцій в Україні в контексті децентралізації системи публічної влади.
13. Правове регулювання повноважень самоврядних інституцій в Україні на рівні територіальних громад: стан, проблеми, перспективи.
14. Правове регулювання процесу об'єднання територіальних громад та напрями його вдосконалення.
15. Реформування системи надання адміністративних послуг: сутність, здійснення, зарубіжний досвід
16. Конституційно-правові принципи адміністративної процедури в Україні та зарубіжних країнах.
17. Законотворчість в правовій державі: особливості та механізми в Україні та зарубіжних країнах.

18. Правові засади проходження публічної служби: зарубіжний досвід для України.
19. Міжнародна співпраця у сфері правового регулювання публічної служби.
20. Правове забезпечення державної служби в зарубіжних країнах.
21. Правове регулювання кадрової діяльності в органах публічної влади.
22. Правові принципи публічної служби: проблеми реалізації.
23. Запровадження європейських принципів побудови службових відносин: проблеми реалізації в Україні.
24. Інституціоналізація правового статусу державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування: вітчизняний та зарубіжний досвід.
25. Управлінська діяльність: поняття, форми, правове регулювання.
26. Адміністративні процедури в діяльності органу влади.
27. Правотворчість органів державної влади.
28. Державне регулювання господарської діяльності.
29. Регулювання законодавчого процесу: міжнародний досвід.
30. Реформування управління підприємствами державного сектору економіки (організаційно-правовий аспект).
31. Організаційно-правові засади антимонопольного регулювання в Україні.
32. Державне регулювання банкрутства в Україні (організаційно-правовий аспект).
33. Організаційно-правове забезпечення антикорупційної експертизи в Україні.
34. Організаційно-правові засади реалізації антикорупційної політики в Україні.
35. Корупційні ризики як предмет антикорупційної експертизи.
36. Роль громадської антикорупційної експертизи у запобіганні корупції в Україні.
37. Централізоване і локальне регулювання трудових відносин в Україні.
38. Правове регулювання фінансової діяльності органів публічної влади.
39. Роль держави у розвитку громадянського суспільства: зарубіжний досвід для України.
40. Інституційний механізм взаємодії органів виконавчої влади з громадськістю в Україні (на прикладі міністерства, інших ЦОВВ, МДА).
41. Правове регулювання доступу до публічної інформації в Україні: стан та перспективи вдосконалення.
42. Надзвичайні адміністративно-правові режими в Україні: особливості запровадження та скасування.
43. Правове регулювання здійснення публічного управління в умовах надзвичайного стану

44. Правове регулювання здійснення публічного управління в умовах воєнного стану
45. Організаційне забезпечення адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу.
46. Правове забезпечення адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу
47. Матеріально-фінансове забезпечення адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу
48. Адаптація законодавства України до законодавства Європейського Союзу в галузі ... (на вибір слухача): необхідність, зміст, проблеми.
49. Правове регулювання механізму реалізації відповідальності органів та посадових осіб у публічному управлінні.
50. Право як регулятор управління ризиками.
51. Удосконалення механізмів реалізації права громадян України на рівний доступ до державної служби та служби в органах місцевого самоврядування.
52. Удосконалення системи правового захисту публічних службовців в Україні.
53. Нормативно-правове регулювання гуманітарної політики у країнах ЄС: досвід для України.
54. Конституційно-правові засади соціального розвитку українського суспільства.
55. Організаційно-правове регулювання соціальної сфери в країнах ЄС.
56. Правові (організаційно-правові) засади європейської соціальної політики.
57. Формування правових засад (основ) соціальної політики ЄС.
58. Формування (трансформація) соціального права ЄС та його застосування в Україні.
59. Правові основи соціальної політики ЄС.
60. Організаційно-правові засади становлення і розвитку системи зовнішнього забезпечення якості освіти в Україні в умовах інтеграції до європейського освітнього простору.

Кафедра суспільного розвитку і суспільно-владних відносин

61. Інститут президентства та його вплив на динаміку трансформаційних перетворень в суспільстві.
62. Інституційні практики в сучасному світі: досвід для України.
63. Інституціональні зміни у постсоціалістичних країнах: порівняльний аналіз.
64. Особливості публічного управління в перехідних суспільствах.

65. Особливості процесів інституалізації в публічному управлінні.
66. Особливості прийняття управлінських рішень в системі публічного управління.
67. Становлення та розвиток інституту політичного лідерства в Україні.
68. Формування сучасної політико-управлінської еліти в Україні.
69. Політична посада та особливості її функціонування.
70. Політичні процеси в умовах трансформації владно-управлінських відносин в Україні.
71. Становлення та розвиток публічної сфери в Україні: проблеми та перспективи.
72. Історичний досвід підготовки управлінських кадрів в Україні.
73. Реалізація принципів етнонаціональної політики держави.
74. Механізми формування національної ідентичності в умовах децентралізації.
75. Шляхи формування національної ідентичності в умовах глобалізації.
76. Політична відповідальність як основа демократичного управління.
77. Роль політичного вибору у процесі прийняття політико-управлінських рішень.
78. Опозиція як політичний інститут та демократичний чинник публічної політики.
79. Участь політичних партій в публічному управлінні.
80. Забезпечення принципів демократичного врядування в роботі органу публічної влади (органу місцевого самоврядування).
81. Конфлікти інтересів у професійній діяльності державних службовців (службовців органів місцевого самоврядування) і засоби їх попередження.
82. Політичні еліти та їх вплив на публічне управління.
83. Групи інтересів та їх вплив на формування публічної політики.
84. Громадський контроль та його роль у розвитку держави і суспільства.
85. Особливості становлення та розвитку громадянського суспільства в Україні.
86. Демократія як політичний ідеал та управлінська практика.
87. Децентралізація як процес оптимізації публічної влади.
88. Політико-адміністративне управління як функція державної влади.
89. Політико-адміністративні інтеракції в умовах реформування публічного управління.
90. Політичний маркетинг у політико-адміністративному управлінні.
91. Забезпечення політичної стабільності і сталого розвитку інститутами політико-адміністративного управління.
92. Технології прийняття політико-управлінських рішень: вітчизняний і зарубіжний досвід.
93. Природа й особливості суспільно-політичних конфліктів в Україні.

94. Прогнозування та попередження суспільно-політичних конфліктів.
95. Соціально-психологічні причини виникнення конфліктів.
96. Комунікаційні технології у політико-адміністративному управлінні.
97. Гендерні відносини в системі публічного управління.
98. Інститути громадянського суспільства як суб'єкти вироблення політики.
99. Маркетинг у механізмах публічного управління.
100. Громадські об'єднання та політичні партії як суб'єкти публічної політики.
101. Ціннісний імператив публічного управління в Україні.
102. Ціннісні засади функціонування державно-владної еліти в громадянському суспільстві.
103. Політична відповідальність як ціннісний критерій демократичності публічного управління.
104. Духовно-ціннісні засади формування національної свідомості державних службовців України.
105. Ціннісні виміри публічно-управлінської діяльності в Україні.
106. Культурно-мотиваційні особливості публічно-управлінських відносин в Україні.
107. Вплив громадянських комунікацій на формування позитивного іміджу органів місцевого самоврядування.
108. Громадянські ініціативи в розвитку комунікацій між державою та суспільством в Україні.
109. Громадські організації в суспільно-політичній системі сучасної України: стан і перспективи розвитку.
110. Суспільно-політичні об'єднання і рухи як ключовий елемент громадянського суспільства.
111. Роль політичних партій та громадських організацій у реалізації завдань соціальної політики: зарубіжний та вітчизняний досвід.

Кафедра публічного управління та публічної служби

112. Аудит системи управління персоналом в органах публічної влади.
113. Державотворчі пошуки в українській історії початку ХХ століття: уроки для сьогодення.
114. Європейський досвід управління людськими ресурсами в публічній службі.

115. Застосування методів моніторингу та оцінювання в публічному управлінні (на прикладі галузі, органу публічної влади, сфери діяльності).
116. Інституційно-правові інструменти забезпечення державно-цілевих та соціальних проектів і програм.
117. Інформаційно-комунікативні чинники демократизації публічного управління в Україні.
118. Кадровий аудит в органі публічного управління та адміністрування.
119. Командне лідерство в місцевому самоврядуванні.
120. Методи посилення ролі держави у житловому забезпеченні громадян.
121. Організаційні механізми реалізації засад антикризового управління центральних органів влади (на прикладі ...).
122. Організація управління державним майном: вітчизняна за зарубіжна практика.
123. Оцінка ефективності впровадження інновацій в публічній сфері.
124. Оцінка ефективності реалізації проектів і програм в публічній сфері (на прикладі державно-цілевих, соціальних, міжнародних, інвестиційних, інноваційних державно-приватного партнерства тощо).
125. Оцінка кадрового потенціалу органів публічної влади.
126. Підготовка та підвищення кваліфікації службовців органів місцевого самоврядування.
127. Планування та організація системи управління змінами в публічному адмініструванні.
128. Прийняття управлінських рішень в індетермінованих умовах (на прикладі галузі, органу публічної влади, сфери діяльності).
129. Проектний підхід як інноваційний механізм публічного управління (на прикладі регіону, адміністративно-територіальних одиниць).
130. Професіоналізація публічних службовців (напрями, принципи, методи, моделі та інше).
131. Професіоналізація публічної служби: зарубіжний досвід.
132. Професіоналізація служби в органах місцевого самоврядування.
133. Публічно-приватне партнерство у проектах регіонального розвитку.
134. Регулювання засобів масової комунікації у структурі державної правозахисної політики в Україні.
135. Стратегічна екологічна оцінка проектів і програм.
136. Стратегічне планування та його реалізація в системі публічного управління: центральний, регіональний та місцевий рівні.

137. Стратегічне управління в системі органів публічної влади (на прикладі органу публічної влади).
138. Стратегічне управління в умовах децентралізації.
139. Стратегічне управління розвитком (на прикладі галузі, сфери діяльності).
140. Технології антикризового управління у практиці державної служби.
141. Технології проектного менеджменту в місцевому самоврядуванні (на прикладі ...).
142. Трансформація кадрових служб в Україні у служби управління персоналом на державній службі.
143. Удосконалення публічного управління на засадах проектного менеджменту
144. Удосконалення публічного управління на засадах ризик-менеджменту
145. Удосконалення системи підготовки та підвищення кваліфікації посадових осіб (службовців) органів місцевого самоврядування, депутатів місцевих рад, працівників комунальних установ і підприємств в контексті децентралізації влади.
146. Управління впровадженням інновацій в публічній сфері (на прикладі галузі, органу публічної влади, сфери діяльності).
147. Управління змінами в публічній сфері (на прикладі галузі, сфери діяльності).
148. Управління проектами профорієнтаційної роботи серед молоді щодо підвищення привабливості державної служби та служби в органах місцевого самоврядування.
149. Управління ризиками проектів і програм (на прикладі державно-цільових, соціальних, міжнародних, державно-приватного партнерства, інвестиційних, інноваційних тощо).
150. Фінансування утримання та експлуатації майнових комплексів вищих навчальних закладів.
151. Форми та методи управління кадровими процесами в органах місцевого самоврядування України.
152. Формування репутаційного капіталу як інноваційної складової розвитку державної влади.
153. Ціннісні виміри публічного управління (публічної служби).
154. Проектний менеджмент в сфері культурного розвитку.
155. Проектування як інноваційний механізм публічного управління в соціокультурній сфері.
156. Сучасні технології управління проектами в соціокультурній сфері: досвід зарубіжних країн та перспективи його впровадження в Україні.

157. Публічно-приватне партнерство як механізм реалізації проектів в соціокультурній сфері.
158. Державна кадрова політика у сфері охорони здоров'я в Україні.
159. Механізми реалізації кадрової політики у сфері освіти в регіоні.
160. Управління змінами в освіті: сучасні виклики та проблеми реалізації в Україні.
161. Розвиток професійного відбору керівних кадрів у сфері охорони здоров'я: організаційно-правові та психологічні аспекти.
162. Оптимізація управлінських рішень в охороні здоров'я через використання нових інформаційних технологій.
163. Розвиток механізмів антикризового державного управління в Україні.
164. Особливості медіації у вітчизняній системі антикризового державного управління.
165. Підготовка державних службовців до антикризового управління в системі підвищення кваліфікації.
166. Механізми державного регулювання розвитку шляхів автотранспортного сполучення.
167. Механізми публічного управління в сфері інтелектуальної власності.
168. Механізми здійснення інституалізації публічного управління в сучасній Україні.
169. Стратегічне управління в некомерційних організаціях та бізнес-асоціаціях.
170. Управління проектами транскордонного співробітництва.
171. Стратегічне планування на національному рівні: європейський досвід для України.
172. Проектний менеджмент в управлінні процесами соціально-економічного розвитку держави.

Кафедра соціальної і гуманітарної політики

173. Роль соціальної політики у розвитку демократії та дотриманні прав людини в Україні.
174. Формування єдиного гуманітарного простору в Україні як управлінська проблема.
175. Основні пріоритети гуманітарної політики в умовах системних трансформацій українського суспільства.

176. Пріоритети реформування гуманітарної політики України в умовах загальноєвропейського співробітництва.
177. Публічне управління гуманітарним розвитком в умовах європейської інтеграції України.
178. Державне регулювання розвитку гуманітарної сфери: європейський досвід для України.
179. Культурне співробітництво між Україною та ЄС на регіональному рівні.
180. Адаптація європейського досвіду реформування гуманітарної сфери в Україні.
181. Місце і роль традиційних духовних цінностей українського народу в сучасній гуманітарній політиці.
182. Європейські моделі соціального діалогу: досвід для України.
183. Вплив духовних цінностей на формування активної життєвої позиції громадян України.
184. Еволюція організаційно-функціональної структури державного регулювання соціальних процесів в Україні.
185. Організаційно-функціональна структура державного управління гуманітарною сферою України та шляхи її вдосконалення.
186. Аналіз публічного управління соціогуманітарним розвитком в Україні в контексті відповідності стандартам демократичної держави.
187. Сучасні міжнародні підходи до вирішення проблем гуманітарного розвитку: досвід для України.
188. Проблеми та шляхи реформування соціальної політики в контексті європейської інтеграції України.
189. Роль соціальної політики у підвищенні якості життя громадян України.
190. Вплив міжнародних організацій на формування і розвиток соціальної політики в Україні.
191. Шляхи утвердження сталого людського розвитку в Україні.
192. Особливості публічної політики щодо подолання бідності в Україні.
193. Механізми модернізації публічної політики в сфері соціального захисту населення України.
194. Проблеми та перспективи розвитку системи соціального захисту населення України з урахуванням європейського досвіду.
195. Досвід модернізації європейської системи соціального захисту населення на основі стратегії розвитку ЄС “Європа-2020”.
196. Особливості публічної політики у сфері соціального захисту учасників АТО.

197. Європейська політика “соціального включення” соціально вразливих осіб.
198. Шляхи реформування системи пільг в Україні.
199. Основні підходи до соціальної допомоги соціально вразливим верствам населення: зарубіжний досвід.
200. Накопичувальна пенсійна система: аналіз зарубіжного досвіду.
201. Особливості реформування пенсійного забезпечення на нинішньому етапі.
202. Європейський досвід реформування системи пенсійного забезпечення.
203. Провідні тенденції європейського досвіду проведення пенсійної реформи.
204. Європейська практика системи соціального страхування.
205. Шляхи вдосконалення системи соціального страхування в Україні з урахуванням європейського досвіду.
206. Соціальна політика держави щодо підвищення рівня доступності житла.
207. Державна соціальна політика у сфері регулювання доходів населення.
208. Соціальна політика у сфері оплати праці.
209. Публічна політика України щодо реалізації Цілей розвитку тисячоліття.
210. Медичне страхування: проблеми впровадження та пріоритети розвитку.
211. Механізми вдосконалення надання соціальних послуг.
212. Державне регулювання сімейно-шлюбних відносин в Україні: сучасний стан та перспективи.
213. Організаційно-правові засади та практика державного регулювання внутрішньо міграційних процесів в Україні.
214. Публічне управління етнонаціональним розвитком України та шляхи його вдосконалення.
215. Особливості та шляхи вдосконалення публічної політики щодо закордонного українства.
216. Політика загальнонаціонального примирення та єдності як основа духовно-культурного розвитку українського суспільства.
217. Особливості політики держави щодо релігії та церкви в Україні.
218. Шляхи вдосконалення публічної політики щодо захисту прав дітей.
219. Публічна політика щодо розвитку туризму в Україні: аналіз та механізми впровадження.
220. Завдання публічного управління з розвитку національного спорту як складової підвищення світового іміджу України.
221. Європейські підходи до формування молодіжної політики: досвід для України.

222. Сучасний стан та перспективи формування єдиного науково-освітнього простору в Україні.
223. Вплив культурної політики на відродження духовності українського народу.
224. Державна стратегія з досягнення суспільної і культурної самореалізації особистості.
225. Публічна політика в сфері розвитку відносин соціального партнерства в Україні.
226. Пріоритети та перспективи публічної політики в сфері соціального захисту населення.
227. Формування інноваційної моделі культурної політики в умовах суспільних трансформацій в Україні.
228. Регулювання розвитку культурної сфери на регіональному рівні.
229. Публічна політика у сфері охорони культурної спадщини: сутність та особливості реалізації в сучасних умовах.
230. Публічна політика щодо розвитку інтелектуального потенціалу українського суспільства.
231. Державне сприяння інвестиціям у соціокультурний капітал України.
232. Публічна політика у сфері забезпечення соціальної безпеки.
233. Людські ресурси в системі управлінської діяльності Української держави.
234. Формування соціальної структурованості українського суспільства як напрям публічної політики.
235. Публічна політика щодо формування середнього класу в Україні.
236. Державно-громадська модель управління у сфері культури.
237. Національна самосвідомість як чинник державотворення.
238. Публічна політика щодо підвищення рівня та якості життя населення України.
239. Інтелектуальні послуги як фактор інноваційного розвитку.
240. Публічна політика в сфері ринку освітніх послуг.
241. Публічна політика щодо формування соціальної інфраструктури.
242. Соціальна трансфертна система в умовах ринкової трансформації.
243. Організаційно-функціональні засади державної житлової політики.
244. Стратегії та механізми соціального розвитку регіону.
245. Публічна політика щодо розвитку людського капіталу в аграрній сфері.
246. Публічна політика в сфері інвестування в людський капітал.
247. Інституціоналізація соціального розвитку.
248. Державне регулювання соціального потенціалу підприємства.

249. Регіональні особливості регулювання етнонаціональних процесів в Україні.
250. Публічна політика в сфері формування та розвитку соціальної культури.
251. Публічна політика в сфері розвитку сімейних відносин.
252. Публічна політика в сфері розвитку гендерних відносин.
253. Механізми взаємодії органів державної влади та інститутів громадянського суспільства в соціальній сфері.
254. Модернізація державного регулювання розвитку соціокультурної сфери: напрями і механізми.
255. Державне регулювання розвитку культурної сфери: європейський досвід для України.
256. Формування єдиного гуманітарного простору в Україні: інформаційний аспект.
257. Державне регулювання діяльності у сфері працевлаштування фахівців: світовий досвід для України.
258. Інформаційний простір на ринку праці: механізми формування та функціонування в Європі та Україні.
259. Шляхи забезпечення гендерної рівності та рівних можливостей для чоловіків та жінок у сфері зайнятості.
260. Напрями та механізми забезпечення безпечних умов праці.
261. Державні завдання щодо трансформації нелегальної зайнятості.
262. Реформування системи інституційного регулювання ринку праці в Україні.
263. Державна стратегія гідної зайнятості в Україні: аналіз та механізми впровадження.
264. Публічна політика соціального захисту вразливих груп на ринку праці.
265. Напрями модернізації національної моделі ринку праці.
266. Проблеми та шляхи розвитку ринку праці в контексті європейської інтеграції України.
267. Особливості публічної політики зайнятості в Україні в умовах сучасних викликів.
268. Порівняльний аналіз стратегічних напрямів політики трудових доходів населення в Україні та Європейському Союзі.
269. Система заходів щодо стимулювання зайнятості малозабезпечених осіб.
270. Механізми боротьби з дитячою працею: світовий досвід для України.
271. Державне регулювання праці людей з обмеженими фізичними можливостями та шляхи удосконалення його механізмів в Україні.
272. Публічна політика України у сфері зовнішньої трудової міграції: цілі, завдання, механізми реалізації

273. Аналіз впровадження в Україні державної стратегії Гідної праці.
274. Механізми забезпечення взаємодії ринку освіти та ринку праці в Україні.
275. Шляхи забезпечення впровадження в Україні європейських стандартів у сфері зайнятості.
276. Квотування робочих місць як напрям соціального захисту в Україні та зарубіжних країнах.
277. Напрями державної підтримки безробітного населення.
278. Порівняльний аналіз механізмів державного регулювання демографічних процесів: досвід європейських країн.
279. Стратегічні напрями забезпечення демографічного розвитку в Україні та країнах ЄС.
280. Проблеми та перспективи розвитку національного усиновлення в Україні.
281. Шляхи та механізми співпраці держави з волонтерськими організаціями.
282. Оцінювання ефективності соціальної політики: сучасні міжнародні підходи.
283. Напрями та механізми взаємодії держави та громадянського суспільства у соціальній сфері.
284. Механізми державної допомоги вимушеним переселенцям.
285. Шляхи підвищення ефективності та результативності публічної політики у сфері соціального захисту.
286. Досвід і перспективи співпраці України з міжнародними організаціями у соціальній сфері.
287. Міжнародні підходи до підвищення соціогуманітарного потенціалу суспільства.
288. Особливості соціальної політики в умовах старіння населення.
289. Європейський досвід у вирішенні проблем соціальної політики.
290. Сучасні виміри публічної політики у сфері реабілітації та зайнятості інвалідів.
291. Шляхи оптимізації державної політики соціального захисту багатодітних сімей.
292. Удосконалення державної політики щодо реформування системи соціальних послуг.
293. Інноваційні підходи державної політики до вирішення проблем у соціальній сфері.
294. Порівняльний аналіз стратегічних напрямів політики трудових доходів населення в Україні та Європейському Союзі.

295. Соціогуманітарні аспекти національної безпеки України крізь призму європейської інтеграції.
296. Гуманітарний розвиток і гуманітарна політика в умовах інтеграції України в ЄС.
297. Якість культурних послуг як чинник інтеграції України в європейський культурний простір.
298. Історична пам'ять українського народу в контексті загальнолюдських духовних цінностей.
299. Механізм імплементації принципів гуманітарної політики Європейського Союзу в Україні.
300. Пріоритетні напрямки інтеграції України у світовий інформаційний простір.
301. Динамічна стабільність духовності в Україні як фактор консолідації суспільства.
302. Політична свідомість як основа формування активної громадянської позиції в умовах європейської інтеграції.
303. Зростання ролі української еліти у формуванні національної самосвідомості в контексті європейських духовних цінностей.
304. Публічна політика України у сфері культури в контексті європейських інтеграційних процесів.
305. Соціальна безпека в контексті європейської інтеграції України.
306. Механізми публічного управління в сфері соціального захисту в контексті європейської інтеграції України.
307. Місце соціальної політики в інтеграційній стратегії ЄС.
308. Соціальні виміри європейської інтеграції.
309. Багатоманітність форм соціального розвитку на Європейському континенті.
310. Розвиток соціально-трудова відносин в контексті соціального розвитку Європи.
311. Соціальна політика ЄС.
312. Нові функції соціальної політики ЄС.
313. Механізми реалізації соціальної політики ЄС.
314. Будівництво єдиного соціального простору Європи.
315. Єдиний соціальний простір ЄС та соціальний розвиток українського суспільства.
316. Демократизація механізмів публічного управління у соціально-гуманітарній сфері.

317. Болонський процес і розбудова спільного освітньо-наукового простору ЄС і України.
318. Вплив сучасних теорій соціального розвитку на формування пріоритетів публічного адміністрування.
319. Гендерні квоти в ЄС як інструмент політики недискримінації.
320. Реформа Європейської соціальної моделі в умовах глобалізації.
321. Громадські організації як суб'єкти культурної політики в умовах формування громадянського суспільства в Україні
322. Демократичні перетворення в Україні та соціальний розвиток
323. Євроінтеграційні цілі України в контексті соціального розвитку.
324. Політика демографічного розвитку України і країн-членів ЄС: порівняльний аналіз.
325. Політика розвитку молодіжного ринку праці України і країн-членів ЄС: порівняльний аналіз.
326. Політика захисту прав дітей України і країн-членів ЄС: порівняльний аналіз.
327. Демократизація механізмів публічного адміністрування у сфері соціального розвитку.
328. Еволюція інституту соціальної політики в Українській державі.
329. Еволюція міжнародних підходів до управлінської діяльності в сфері захисту національних меншин.
330. Європейська соціальна політика забезпечення балансу життя і праці та її перспективи для України.
331. Європейський досвід участі громадськості в формуванні та реалізації соціальної політики.
332. Європейські соціальні стандарти і гарантії: можливості та перспективи застосування досвіду країн Європейського Союзу в Україні.
333. Забезпечення соціальних стандартів і соціальних гарантій в публічному адмініструванні.
334. Завдання публічного адміністрування щодо вдосконалення стратифікаційної системи українського суспільства.
335. Завдання публічного адміністрування щодо забезпечення цілей розвитку “тисячоліття” для України.
336. Зарубіжний досвід публічного адміністрування в сфері модернізації системи соціального захисту.
337. Крос-національний аналіз гендерної ситуації в ЄС та в Україні.

338. Механізми публічного адміністрування у забезпеченні сталого розвитку України.
339. Механізми публічного адміністрування у сфері розвитку соціального капіталу.
340. Механізми публічного адміністрування у формуванні середнього класу в Україні.
341. Механізми та інструменти європейської співпраці в соціальній сфері.
342. Міжетнічні відносини як об'єкт публічного адміністрування: порівняльний аналіз зарубіжного і українського досвіду.
343. Міжнародні стандарти публічного адміністрування в сфері розвитку державно-церковного діалогу.
344. Міжнародні стандарти соціального діалогу в публічному адмініструванні.
345. Модернізація соціальної структури регіонів України як проблема публічного адміністрування.
346. Молодіжна політика України у контексті європейської інтеграції.
347. Національні держави загального добробуту: перетворення шляхом європейської інтеграції.
348. Національні інтереси України у соціальній сфері як проблема публічного адміністрування.
349. Основні напрями модернізації управлінських підходів до співпраці України з українською діаспорою на засадах публічного адміністрування.
350. Основні напрями публічного адміністрування у сфері благодійництва.
351. Особливості публічного адміністрування в сфері розвитку державно-церковних відносин.
352. Особливості публічного адміністрування в сфері розвитку міжетнічних відносин.
353. Особливості публічного адміністрування в сфері розвитку мовних відносин.
354. Перспективи європейської соціальної моделі і можливості її впровадження в Україні.
355. Політика європейської соціальної інтеграції: єдність в різноманітті.
356. Політика ЄС і України в сфері зайнятості: порівняльний аналіз.
357. Пріоритетні напрями публічного адміністрування в соціокультурній сфері.
358. Пріоритетні напрями публічного адміністрування в сфері соціального розвитку України.
359. Проблеми та перспективи єдиної соціальної політики ЄС.
360. Публічна політика та управління зовнішніми міграціями.

361. Публічне адміністрування в сфері благодійницької діяльності: зарубіжний досвід для України.
362. Публічне адміністрування в сфері розвитку ідентифікаційних практик в Україні.
363. Публічне адміністрування в сфері соціальних послуг.
364. Публічне адміністрування у сфері забезпечення прав жінок: міжнародні стандарти, європейські практики, ситуація в Україні.
365. Публічне адміністрування у сфері освіти: досвід ЄС для України.
366. Публічне адміністрування у сфері розвитку стратифікаційної системи українського суспільства.
367. Публічне адміністрування щодо формування умов ефективного використання людського капіталу в національній економіці.
368. Публічне адміністрування як управлінська діяльність щодо пом'якшення конфлікту цінностей в українському суспільстві.
369. Реформи публічного адміністрування ЄС у сфері соціального захисту.
370. Соціальна держава: механізми формування та функціонування в Європі та Україні.
371. Соціальний аналіз людського розвитку в Україні у контексті публічного адміністрування.
372. Соціальний аудит в публічному адмініструванні.
373. Соціальний діалог в системі публічного адміністрування: вітчизняний та зарубіжний досвід.
374. Соціальний портрет політичної еліти в Україні.
375. Соціальний розвиток України в глобалізованому світі.
376. Соціальні реформи в країнах ЄС: досвід для України.
377. Співробітництво з ЄС у сфері соціального захисту.
378. Стратегії державної молодіжної політики в країнах ЄС.
379. Стратегія ЄС з розвитку суспільства знань.
380. Сучасні моделі публічного адміністрування у сфері соціального розвитку.
381. Сучасні молодіжні рухи в системі публічного адміністрування.
382. Сучасні стратегії соціального розвитку в публічному управлінні.
383. Трансформація європейської соціальної моделі в умовах викликів ХХІ століття.
384. Українська суспільна думка в системі теоретичних джерел публічного адміністрування.

385. Формування сучасного ринку праці як пріоритетний напрям публічного адміністрування в сфері соціального розвитку.
386. Формування в Україні нової системи цінностей як пріоритет публічного адміністрування.
387. Формування та реалізація стандартів гідної праці в Україні: державно-управлінський аспект.
388. Ціннісні засади публічного адміністрування ЄС у соціальній сфері.
389. Шляхи оптимізації соціальної структури українського суспільства в системі пріоритетів публічного адміністрування: гендерний аспект.
390. Особливості становлення соціальної держави в Україні.
391. Шляхи подолання бідності та підвищення життєвого рівня населення.
392. Суперечності системи формування доходів населення та заходи з їх усунення.
393. Проблема соціальної нерівності в українському суспільстві та шляхи її пом'якшення.
394. Основні фінансові джерела та механізми забезпечення реалізації соціальної політики.
395. Стан та перспективи вирішення проблеми індексації грошових доходів та заощаджень громадян України.
396. Тенденції, проблеми та перспективи розвитку соціально-класової структури сучасного українського суспільства.
397. Особливості управлінського впливу на процеси соціальної мобільності в українському суспільстві.
398. Соціальний аналіз людського розвитку в Україні.
399. Сучасний стан, проблеми та пріоритетні напрями розвитку соціального захисту населення України.
400. Суперечності державної політики щодо надання пільг та шляхи її реформування.
401. Роль недержавних організацій в процесі реформування системи соціальних послуг.
402. Політика демографічного розвитку України і країн-членів ЄС: порівняльний аналіз.
403. Політика розвитку молодіжного ринку праці України і країн-членів ЄС: порівняльний аналіз.
404. Політика захисту прав дітей України і країн-членів ЄС: порівняльний аналіз
405. Демократизація механізмів управління суспільним розвитком.
406. Соціальне партнерство: стан та механізми впровадження в Україні.

407. Сутність соціального діалогу в контексті реформування системи соціально-трудоових відносин.
408. Роль недержавних пенсійних фондів у соціальному забезпеченні населення: зарубіжний та вітчизняний досвід.
409. Проблема дитячої бездоглядності та безпритульності в Україні та напрями її розв'язання.
410. Гендерна рівність: сучасний стан та шляхи забезпечення в Україні.
411. Перспективи та проблеми інтеграції вітчизняної освіти у європейський освітній простір.
412. Державна стратегія зміцнення наукового потенціалу України.
413. Українська діаспора як соціальна система.
414. Системний аналіз етнонаціональної структури українського суспільства.
415. Публічне управління в умовах етнічного розмаїття.
416. Особливості міжетнічних процесів в українському суспільстві.
417. Основні проблеми розвитку і функціонування української мови та мов національних меншин в Україні.
418. Сучасний стан та шляхи забезпечення соціогуманітарного розвитку українського села.
419. Історичні тенденції та сучасна характеристика соціокультурного розвитку в Україні.
420. Проблеми української культури і духовності та шляхи їх вирішення.
421. Сутність та стан реалізації ідеї національного самоствердження в Україні.
422. Роль інтелектуально-духовної складової гуманітарної політики в консолідації українського суспільства.
423. Проблеми формування та впровадження національної ідеї як визначального принципу суспільного життя української нації.
424. Особливості інтелектуально-духовного розвитку України.
425. Аналіз сучасних міжнародних підходів до розв'язання проблем гуманітарного розвитку: досвід для України.
426. Аналіз реалізації соціальних функцій релігійними організаціями в Україні.
427. Стан дотримання свободи віросповідання в Україні.
428. Удосконалення процесу природокористування в Україні: управлінські аспекти.
429. Проблеми та перспективи розбудови туристичної індустрії в Україні.
430. Напрями удосконалення публічної політики щодо фізичної культури та спорту.
431. Цільові програми як інструмент культурної політики.

432. Соціальна відповідальність в контексті розбудови соціальної держави в Україні.
433. Сучасний стан та шляхи забезпечення соціогуманітарного розвитку українського села.
434. Роль культурної політики в процесі модернізації українського суспільства.
435. Забезпечення соціальної справедливості як умова суспільного розвитку.
436. Публічна політика України щодо досягнення Цілей розвитку тисячоліття.
437. Соціальні системи як вища форма самоорганізації суспільного життя.
438. Історична генеза теорії і практики людиноцентризму.
439. Гуманітарна політика держави як чинник гуманізації суспільних відносин.
440. Вплив держави на формування базових цінностей соціально-орієнтованого суспільного життя.
441. Дегуманізуючий вплив тоталітарних політичних режимів на суспільні відносини.
442. Шляхи й засоби гуманізації суспільного життя в демократичних суспільствах.
443. Перспективи й основні вектори гуманізації суспільних відносин у сучасній Україні.
444. Суспільний ідеал і стратегічна мета державної політики сучасної України.
445. Проблема гуманізації сучасного суспільного розвитку в документах міжнародної спільноти: досвід для України.
446. Людиноцентризм і гуманізм: їхнє співвідношення в практиці сучасної світової цивілізації.
447. Основні принципи та підходи до реформування системи соціального захисту населення в умовах сучасних викликів.
448. Механізми модернізації системи соціального захисту населення.
449. Основні підходи держави до реформування системи надання піл'г.
450. Основні напрями реформування системи державної соціальної допомоги.
451. Механізми створення сучасної системи соціальних послуг.
452. Шляхи подолання бідності та поліпшення якості життя громадян.
453. Особливості публічного управління у сфері духовного розвитку суспільства.
454. Національна самосвідомість як чинник розбудови Української держави.
455. Роль національної ідеї в державотворенні: міжнародний досвід.
456. Перспективи й принципи формування національної ідеї України як основи ідеології державотворення.

457. Загальнонаціональна ідеологія як консолідуюча домінанта державотворення: проблеми формування в Україні.
458. Становлення української національної ідентичності в сучасних умовах: проблеми та шляхи їх розв'язання.
459. Сучасний український патріотизм: сутність та роль в консолідації суспільства.
460. Пріоритети гуманітарної політики держави щодо формування національної самосвідомості громадян України.
461. Історична пам'ять як чинник формування національної самосвідомості.
462. Мовне та політико-ідеологічне протистояння в Україні: причини, чинники, прояви та шляхи розв'язання.
463. Державна мовна політика як важлива складова формування української політичної нації
464. Національна еліта як суб'єкт державотворення: проблеми становлення та функціонування в Україні.
465. Роль національної еліти у формуванні й розвитку національно-державницької самосвідомості українського суспільства.
466. Місце та роль гуманітарного простору держави у формуванні національної самосвідомості громадян України.
467. Організаційно-функціональна структура державного управління у соціокультурній сфері та шляхи її вдосконалення.
468. Взаємодія державного, муніципального, приватного і некомерційного секторів у сфері соціокультурного розвитку українського суспільства: досвід, проблеми та шляхи розв'язання.
469. Основні напрями публічного управління з розвитку галузевого соціального діалогу.
470. Соціальний діалог як інструмент удосконалення регіональної політики держави.
471. Соціальний діалог як інструмент консолідації суб'єктів соціально-економічних відносин.
472. Проблеми та перспективи розвитку соціального діалогу у контексті євроінтеграційної стратегії України.
473. Еволюція інституту соціального діалогу в системі публічного управління.
474. Стан та перспективи становлення національної моделі соціального діалогу в Україні.
475. Соціальний діалог як механізм регулювання соціально-трудова конфліктів.

476. Пріоритетні напрями розвитку соціального діалогу у сфері державної служби.
477. Модернізація публічної політики у сфері надання соціальних послуг і соціального обслуговування.
478. Механізми участі інститутів громадянського суспільства у формуванні та реалізації державної політики у сфері соціального захисту населення.
479. Культурна політика як ресурс модернізаційної стратегії Української держави.
480. Формування єдиного гуманітарного простору в Україні: проблеми та шляхи їх розв'язання.
481. Завдання публічного управління вітчизняним ринком праці в умовах інтеграції до ЄС.
482. Механізми соціального захисту трудових мігрантів: зарубіжний досвід для України.
483. Порівняльний аналіз механізмів детінізації ринку праці в Україні та країнах ЄС.
484. Прогнозування розвитку ринку праці в Україні та країнах ЄС на середньострокову перспективу.
485. Політика доходів в Україні в контексті європейської інтеграції.
486. Шляхи забезпечення впровадження в Україні зарубіжного досвіду державного регулювання у сфері зовнішньої трудової міграції.
487. Напрями впливу ринку праці на суспільний розвиток в Україні.
488. Концептуальні засади розвитку виробничої демократії в Україні.
489. Державна підтримка розвитку виробничої демократії: зарубіжний досвід для України.
490. Сучасний стан та прогнози зайнятості населення України в умовах світових глобалізаційних процесів.
491. Особливості проблеми старіння населення в Україні та її наслідки для національного ринку праці.
492. Пріоритети публічної політики щодо інтелектуалізації праці в Україні.
493. Механізми сприяння інтелектуалізації праці як чинника розвитку виробничих суспільних відносин в Україні.
494. Шляхи та інструменти боротьби із соціальними виключеннями на ринку праці.
495. Порівняльний аналіз регіональних аспектів трудової міграції і зайнятості населення в Україні.
496. Публічне управління трудовою міграцією в Україні: нормативно-правове та інституційне забезпечення.

497. Аналіз сучасних демографічних процесів в Україні та країнах ЄС і прогнози їх розвитку.
498. Шляхи та механізми співпраці держави з волонтерськими організаціями.
499. Напрями та механізми взаємодії держави та громадянського суспільства у соціальній сфері.
500. Механізми державної допомоги вимушеним переселенцям.
501. Шляхи підвищення ефективності та результативності публічної політики у сфері соціального захисту.
502. Досвід і перспективи співпраці України з міжнародними організаціями у соціальній сфері.
503. Міжнародні підходи до підвищення соціогуманітарного потенціалу суспільства.
504. Європейський досвід у вирішенні проблем соціальної політики.
505. Шляхи оптимізації публічної політики соціального захисту багатодітних сімей.
506. Соціогуманітарні аспекти національної безпеки України крізь призму європейської інтеграції.
507. Якість культурних послуг як чинник інтеграції України в європейський культурний простір.
508. Людина у системі управління забезпеченням соціальної безпеки.
509. Інституційні засади у сфері духовного забезпечення соціальної безпеки.
510. Напрями протидії гуманітарній агресії “руського мира”.
511. Захист національних інтересів як проблема соціогуманітарної політики.
512. Соціальна захищеність населення України в контексті проблем безпеки.
513. Сучасні загрози та наслідки зовнішньої трудової міграції для національної безпеки України.
514. Трудоресурсна безпека як проблема публічного управління соціальною сферою українського суспільства.
515. Інструменти і механізми забезпечення трудоресурсної безпеки в Україні як складової національної безпеки.
516. Культурна політика держави як чинник національної безпеки в умовах глобалізації.
517. Формування національної ідентичності як чинник національної безпеки України.
518. Інформаційно-аналітичне забезпечення публічної політики в соціогуманітарній сфері.

519. Соціальні інститути та соціальні процеси в публічній політиці.
520. Формування національної ідентичності як об'єкт публічної політики та управління.
521. Людський розвиток в Україні як проблема публічної політики та управління.
522. Взаємодія держави і громадськості у формуванні й реалізації публічної політики у сфері культури: проблеми та перспективи.
523. Громадські організації як суб'єкти культурної політики в умовах формування громадянського суспільства в Україні.
524. Загальноосвітні засади розвитку суспільства: управлінський аспект.
525. Освіта в системі чинників забезпечення соціальної безпеки.
526. Освітній потенціал забезпечення добробуту людини.
527. Освіта в системі духовного життя українського суспільства: управлінський аспект.
528. Освіта як чинник сталого людського розвитку.
529. Освіта і наука: пошуки нових парадигм модернізації.
530. Освітній потенціал держави та проблеми його зростання.
531. Ідеологія формування правового поля освіти.
532. Духовний потенціал освіти в українському суспільстві.
533. Філософія освіти та її трансформація в Україні.
534. Національна доктрина розвитку освіти в контексті Болонського процесу.
535. Етнонаціональний фактор розвитку освітнього потенціалу українського суспільства.
536. Світоглядна культура працівника освіти: проблеми формування.
537. Соціальний діалог як інструмент державного управління у сфері освіти.
538. Проблеми державного регулювання взаємодії освіти і ринку праці в Україні та шляхи їх вирішення.
539. Особливості регіональної політики в сфері соціального розвитку українського суспільства.
540. Особливості регіональної політики в духовній (гуманітарній) сфері.
541. Інституційне забезпечення регіонального управління в соціогуманітарній сфері українського суспільства.
542. Пріоритети здійснення регіональної політики щодо стимулювання соціального розвитку регіонів.
543. Соціогуманітарна політика в сфері розвитку людського потенціалу регіону.

544. Соціоекономічний розвиток регіонів в контексті забезпечення їх соціальної безпеки.
545. Сучасні тенденції розвитку соціальних процесів в регіональному вимірі.
546. Міграційні тенденції: регіональний аспект.
547. Вплив соціальної сфери на внутрішню регіональну міграцію.
548. Гуманітарна політика держави у регіональному вимірі.
549. Соціальне самопочуття населення у регіональному вимірі.
550. Соціогуманітарне середовище регіонів: порівняльний аналіз.
551. Основні напрями публічної політики в соціогуманітарній сфері на регіональному рівні.
552. Особливості культурної політики на регіональному рівні.
553. Соціогуманітарні ризики розвитку регіонів України.
554. Порівняльний аналіз демографічного розвитку регіонів України: державно-управлінський аспект.
555. Регіональні аспекти публічної політики щодо зовнішньої трудової міграції населення.
556. Регіональні особливості публічної політики в сфері соціального захисту населення України.
557. Особливості регіональних ринків праці в Україні в умовах фінансово-економічної кризи.
558. Шляхи вдосконалення та перспективи розвитку системи соціального захисту населення на регіональному та місцевому рівнях.
559. Міжнародний досвід вирішення проблем пенсійного забезпечення.
560. Сучасний стан, проблеми та перспективи реформування пенсійної системи в Україні.
561. Основні підходи до соціальної допомоги соціально вразливим верствам населення: зарубіжний та український досвід.
562. Шляхи подолання бідності та підвищення життєвого рівня населення.
563. Демографічний розвиток регіонів України: державно-управлінські аспекти.
564. Регіональні особливості трудової міграції населення України: управлінський аспект.
565. Культурна політика сучасної України: регіональний вимір.
566. Культурна політика держави в умовах поліетнічного регіону.
567. Державне регулювання соціального розвитку регіону.

568. Взаємодія держави і громадськості у формуванні й реалізації публічної політики у сфері культури: регіональний аспект.
569. Розвиток соціокультурної сфери як предмет культурної політики в регіоні.
570. Проблеми та позитивні практики взаємодії громадськості та органів місцевої влади при виробленні та реалізації публічної політики у сфері соціального захисту населення.
571. Інноваційні послуги для соціально вразливих верств населення на місцевому рівні.
572. Державне соціальне медичне страхування: світовий досвід для України.
573. Сімейна медицина як форма соціально орієнтованої моделі первинної медико-санітарної допомоги в Україні: сучасний стан та перспективи розвитку.
574. Соціальна нерівність у сфері охорони здоров'я населення України та шляхи її подолання.
575. Роль соціального діалогу в удосконаленні системи публічного управління у сфері охорони здоров'я.
576. Публічне управління соціальними ризиками у сфері охорони здоров'я населення.
577. Державні механізми забезпечення соціальної орієнтованості діяльності системи охорони здоров'я населення.
578. Автономізація лікувальних закладів як важлива складова реформування системи охорони здоров'я України.
579. Вплив публічного управління на основні детермінанти здоров'я.
580. Громадське здоров'я як чинник національної безпеки держави.
581. Демографічні проблеми України як інтегральний показник стану громадського здоров'я.
582. Державна політика в фармацевтичному секторі охорони здоров'я України в умовах перманентних змін.
583. Державне регулювання прав лікарів в Україні: організаційні та правові засади.
584. Державне регулювання забезпечення населення України якісними лікарськими засобами.
585. Джерела фінансування охорони здоров'я в Україні: сучасний стан та перспективи розвитку.
586. Економічні аспекти публічної політики в сфері охорони здоров'я в Україні.
587. Запровадження ризик-менеджменту в публічне управління охороною здоров'я в Україні.

588. Запровадження системи реімбурсації (відшкодування вартості) лікарських засобів з метою підвищення їх фізичної та економічної доступності для населення України.
589. Здоров'я населення як трудовий ресурс України.
590. Інституалізація політики та адміністрування процесу реформ в охороні здоров'я.
591. Інституційні засади публічного адміністрування у системі охорони здоров'я України.
592. Медико-соціальні засади формування та збереження здоров'я населення як фактору сталого розвитку держави.
593. Медичне страхування як складова загальнообов'язкового соціального страхування в Україні.
594. Механізми державного регулювання приватного сектора в галузі охорони здоров'я України.
595. Публічне управління в сфері охорони здоров'я.
596. Організаційно-економічні зміни в охороні здоров'я в контексті розвитку публічного управління.
597. Особливості публічної політики в сфері охорони здоров'я в умовах сучасної України.
598. Паліативна допомога в Україні: організаційні та правові засади.
599. Підготовка медичних кадрів для системи охорони здоров'я: організаційно-правові аспекти.
600. Лідерство у сфері охорони здоров'я.
601. Побудова індустрії здоров'я як шлях реалізації політики формування здорового способу життя.
602. Політико-інституційні взаємодії в реформах охорони здоров'я в сучасних умовах.
603. Процеси децентралізації у сфері охорони здоров'я: досвід окремих країн для України.
604. Правове регулювання медичної діяльності в Україні: генезис і тенденції розвитку.
605. Пріоритетні напрями публічного управління підготовкою керівників для медичної галузі України.
606. Публічна політика збереження здоров'я населення: медико-соціальні аспекти.
607. Публічна політика щодо інформатизації сфери охорони здоров'я в Україні.

608. Публічна політика щодо формування та функціонування єдиного медичного простору в Україні.
609. Регіональні інституційні механізми реалізації реформ охорони здоров'я.
610. Розвиток електронної охорони здоров'я (e-Health) в Україні.
611. Роль первинної медичної допомоги в побудові нової моделі системи охорони здоров'я в Україні.
612. Роль органів місцевого самоврядування в забезпеченні послугами з охорони здоров'я.
613. Роль системи охорони здоров'я у забезпеченні сталого розвитку України.
614. Управління соціальними ризиками для здоров'я в умовах сучасної України.
615. Формування ефективної системи охорони екологічного громадського здоров'я в Україні.
616. Публічна політика у сфері охорони громадського здоров'я в Україні.
617. Управління змінами у сфері охорони здоров'я в Україні: стан та напрями удосконалення.
618. Публічне управління сферою охорони здоров'я на засадах доказової практики.
619. Розвиток фармацевтичної галузі в Україні як чинник забезпечення населення доступними ліками.
620. Донорство в Україні: стан, проблеми та шляхи вирішення.
621. Розвиток стресостійкості сфери охорони здоров'я в сучасних умовах України.
622. Механізми формування, впровадження та розвитку інновацій у сфері охорони здоров'я.
623. Вплив ВООЗ на формування національної політики з охорони здоров'я в сучасних умовах України.
624. Етико-правові засади регулювання медичної діяльності в Україні.
625. Нормативно-правове забезпечення здорового способу життя населення.
626. Децентралізація управління у сфері охорони здоров'я на місцевому рівні.
627. Регіональна політика у сфері охорони здоров'я: шляхи формування та реалізації.
628. Професійні самоврядні організації як суб'єкти формування та реалізації державної політики у сфері охорони здоров'я в Україні.
629. Механізми державного управління у сфері електронної охорони здоров'я: досвід розвинених країн.
630. Персоналізована медицина як напрям розвитку сучасної охорони здоров'я.
631. Механізми розвитку освітнього потенціалу.

632. Публічна політика розвитку освітнього потенціалу суспільства в Україні.
633. Сучасна публічна політика гарантування та забезпечення якості освіти в Україні (освітній рівень слухач обирає самостійно).
634. Сучасна публічна освітня політика національно-патріотичного виховання молоді в Україні: основні виклики та тенденції розвитку.
635. Публічна політика України у сфері освіти осіб з особливими освітніми потребами.
636. Публічна політика у сфері освіти дорослих в Україні.
637. Організаційно-правові механізми інтеграції осіб з особливими освітніми потребами в загальноосвітній простір в Україні.
638. Розвиток публічного управління приватними навчальними закладами в Україні: організаційно-правовий аспект.
639. Організаційно-правові засади реалізації громадського самоврядування системи освіти європейських країн.
640. Інституалізація освітнього омбудсмена в Україні.
641. Механізми державно-приватного партнерства у сфері вищої освіти та науки в Україні.
642. Механізми державно-приватного партнерства у сфері професійно-технічної освіти в Україні.
643. Механізми публічного управління реформуванням системи загальної середньої освіти в Україні.
644. Розвиток інструментів політики недискримінації засобами освіти в Україні.
645. Механізми реалізації політики забезпечення рівного доступу до освіти: порівняння для України.
646. Роль освітньої політики у забезпеченні людського розвитку в країні.
647. Регіональні особливості освітньої політики в Україні.
648. Освіта як чинник національної безпеки країни.
649. Механізми реалізації громадського нагляду у сфері освіти в Україні.
650. Розвиток державної мовної політики в галузі освіти в Україні.
651. Механізми державного регулювання мовної політики у сфері освіти в Україні.
652. Державне управління освітою в умовах освітньої кризи.
653. Державне управління загальною середньою освітою в умовах формування об'єднаних територіальних громад в Україні.
654. Розвиток соціальної відповідальності державних службовців в Україні.
655. Освітня реформа в контексті євроінтеграційного розвитку України.

656. Розвиток громадянських компетентностей державних службовців (посадових осіб місцевого самоврядування) в Україні.
657. Розвиток професійної компетентності державних службовців у сфері освіти в Україні.
658. Формування мовної культури державних службовців у сфері освіти в Україні.
659. Формування комунікативної культури державних службовців у сфері освіти в Україні.
660. Формування професійної культури державних службовців у сфері освіти в Україні.
661. Механізми децентралізації державного управління в системі освіти на регіональному рівні.
662. Публічне управління професійно-технічною освітою в Україні: проблеми та перспективи розвитку в контексті реалізації завдань Угоди про асоціацію між Україною та ЄС.
663. Механізми взаємодії органів державної влади з інститутами громадянського суспільства в умовах формування освітніх округів в Україні.
664. Особливості управління підготовкою та підвищенням кваліфікації керівних кадрів для освіти у країнах ЄС: порівняння для України.
665. Механізми державного регулювання доступу до публічної інформації у сфері освіти в Україні.
666. Розвиток системи управління навчальними закладами комунальної власності в Україні.
667. Механізми формування професійної етики державного службовця у сфері освіти.
668. Публічна політика забезпечення права на освіту внутрішньо переміщених осіб в Україні.
669. Механізми реалізації політики забезпечення права на освіту внутрішньо переміщених осіб в Україні.
670. Мовна культура державних службовців: сутність, стан та особливості формування в Україні.
671. Механізми вирішення протиріч між суб'єктами публічної політики у сфері освіти в Україні.
672. Розвиток громадської форми управління освітою (загальною середньою, вищою, професійно-технічною).
673. Механізми децентралізації державного управління освітою: зарубіжний досвід і перспективи розвитку в Україні.

674. Моніторинг як механізм державно-громадського оцінювання якості освіти в європейських країнах (за освітніми рівнями, на національному або регіональному рівні).
675. Розвиток механізмів міжнародного співробітництва у вищій освіті у контексті реалізації завдань Угоди про асоціацію між Україною та ЄС.
676. Механізми забезпечення і контролю якості освіти: світові досягнення та порівняння для України (за освітніми рівнями).
677. Механізми оцінювання результативності публічної політики та реформ у сфері освіти.
678. Прогнозування потреб системи освіти в умовах демографічної кризи.
679. Соціальні виміри публічної політики освіти осіб з обмеженими можливостями.
680. Якість освіти як чинник інтеграції освіти України у європейський освітній простір.
681. Механізми публічного управління безперервною (або неформальною) освітою на регіональному рівні.
682. Модернізація системи державного управління освітою на регіональному (місцевому) рівні (організаційно-правовий аспект) в контексті територіальної реформи.
683. Супротив змінам в освітній сфері: причини та шляхи подолання.
684. Електронне урядування у сфері освіти як засіб формування людиноорієнтованого публічного управління.
685. Удосконалення механізмів публічного управління якістю освіти в Україні у контексті завдань Угоди про асоціацію між Україною та ЄС (на регіональному або національному рівні за вибором).
686. Соціальна ефективність державного управління освітою: аналіз проблеми та критерії оцінювання.
687. Реформування системи пенсійного забезпечення в умовах демографічної кризи в Україні.
688. Удосконалення системи соціального захисту публічних службовців в Україні.
689. Державне управління соціальними мережами: вплив та регулювання.
690. Соціальна ефективність публічно-приватного партнерства в Україні.

Кафедра інформаційної політики та цифрових технологій

691. Механізми формування та реалізації державної інформаційної політики України.
692. Інформаційно-комунікативні механізми реалізації основних завдань Стратегії

сталого розвитку “Україна – 2020”.

693. Державна політика впровадження інформаційно-комунікативних технологій в публічне управління та адміністрування.
694. Зв’язки з громадськістю в системі державного управління України.
695. Стратегічні комунікації в системі публічного управління.
696. Стратегічні комунікації як ресурс формування позитивного іміджу України в світі.
697. Засоби масової інформації як інструмент формування іміджу держави/органу влади/організації/політика/посадовця – на вибір.
698. Інформаційна діяльність органів публічної влади: на прикладі (на вибір).
699. Інформаційний менеджмент та маркетинг публічного управління.
700. Віртуалізація суспільних відносин та соціальні мережі.
701. Основні стандарти оприлюднення інформації на веб-сайтах органів влади.
702. Консультування громадськості в умовах інформаційного суспільства.
703. Національна система кібербезпеки: перспективи створення та засоби реалізації.
704. Державна політика в умовах інформаційного протиборства (проблеми формування та перспективи реалізації).
705. Інформаційні конфлікти в державному управлінні та міждержавних відносинах.
706. Інформаційні війни: зарубіжний/вітчизняний досвід (на вибір).
707. Механізми протидії інформаційним війнам в сучасних умовах агресії проти України.
708. Наступальні інформаційні операції як інструмент реалізації державної інформаційної політики України.
709. Глобальні процеси у інформаційній сфері та їх вплив на забезпечення інформаційної безпеки: державно-управлінський аспект.
710. Державно-управлінські механізми реалізації кібербезпеки органу публічної влади (на вибір).
711. Кіберзахист державних електронних інформаційних ресурсів.
712. Розвиток цифрового суспільства в Україні та світі: тенденції, проблеми та перспективи.
713. Концепція цифрового врядування: шляхи впровадження та перспективи розвитку.
714. Цифровізація публічного управління: стратегії та технології.
715. Цифрові технології публічного управління: блокчейн-проекти.
716. Цифрові державні платформи: впровадження ERP та CRM систем.

717. Розвиток цифрової демократії в Україні та світі.
718. Державно-приватні механізми розвитку цифрової економіки.
719. Реалізація електронного врядування в Україні: сутність, мета, стратегії та інструменти.
720. Галузеве електронне врядування (е-економіка, е-екологія, е-освіта, е-здоров'я тощо).
721. Електронне врядування на місцевому рівні.
722. Механізми державного управління розвитком електронного врядування.
723. Моніторинг та оцінювання стану розвитку електронного врядування в Україні.
724. Сервісно-орієнтоване державне управління як інструмент багаторівневого врядування.
725. Механізми побудови сервісної держави в Україні.
726. Світові практики реалізації сервісно-орієнтованої державної політики.
727. Механізми електронного надання управлінських послуг.
728. Реформування та інновації системи надання управлінських послуг: сутність, здійснення, зарубіжний досвід.
729. Формування системи електронного надання управлінських послуг засобами порталних технологій.
730. Удосконалення системи електронного надання управлінських послуг на місцевому рівні.
731. Управління якістю електронного надання управлінських послуг органами публічної влади.
732. Зарубіжний досвід застосування цифрових технологій у процесі надання управлінських послуг.
733. Реінжиніринг державно-управлінських процесів із застосуванням цифрових технологій.
734. Організація діяльності центрів надання адміністративних послуг.
735. Портальні, хмарні, мережеві та смарт-технології у сфері публічного врядування.
736. Механізми державного управління розвитком системи електронної взаємодії органів публічної влади.
737. Доступ до публічної інформації: правове регулювання та проблеми впровадження.
738. Зарубіжний досвід створення та впровадження сучасних знаннєво-орієнтованих ІТ-технологій в систему публічного управління.
739. Вільна тема (з питань цифрових технологій та інформаційно-комунікаційної

діяльності в органах публічної влади).

740. Інформатизація публічного управління як умова становлення соціальної держави в Україні.

741. Електронне урядування як спосіб удосконалення державної політики щодо подолання безробіття, зумовленого фінансово-економічною кризою в Україні.

742. Електронне урядування в системі управління соціальними ризиками в Україні.

743. Електронне урядування як механізм удосконалення публічної політики соціального партнерства в Україні.

744. Електронне урядування в сфері соціального діалогу: європейський досвід та українські реалії.

745. Сучасний стан та шляхи забезпечення електронного урядування як умова соціогуманітарного розвитку українського села.

746. Роль інформаційної складової гуманітарної політики в консолідації українського суспільства.

747. Проблеми інформаційного забезпечення публічної політики з формування та впровадження національної ідеї як визначального принципу суспільного життя української нації.

748. Особливості інформаційного забезпечення інтелектуально-духовного розвитку України.

749. Інформаційне забезпечення цільових програм як інструмент публічної культурної політики.

750. Цифрові технології в охороні здоров'я як чинник трансформації сфери.

751. Інформаційно-комунікаційні технології як чинник підвищення ефективності політико-управлінської взаємодії.

752. Інформаційно-комунікаційне забезпечення взаємодії органів влади й територіальних громад.

753. Моделі комунікативної взаємодії суб'єктів публічного управління в контексті євроінтеграційних процесів.

Кафедра парламентаризму та політичного менеджменту

754. Тенденції інноваційного розвитку вітчизняного парламентаризму.

755. Удосконалення державного регулювання сфери діяльності політичних партій в Україні.

756. Ефективність взаємодії суб'єктів парламентської діяльності в Україні.

757. Оцінювання інституційної спроможності органів представницької влади в Україні.
758. Формування мовної особистості сучасного політика.
759. Формування мовнокомунікативної компетентності сучасного політика.
760. Мовний портрет сучасного парламентаря: гендерний вимір.
761. Формування ораторської майстерності політичного лідера.
762. Гендерна ідентичність оратора в сучасному політичному дискурсі.
763. Гендерна картина світу сучасного українського політика.
764. Оцінювання якості взаємодії владних еліт: зарубіжний досвід і вітчизняна практика.
765. Парламентські механізми запобігання демократичного реверсу в Україні.
766. Механізми посилення ціннісного виміру в лідерській діяльності політико-адміністративних еліт.
767. Реалізація публічних цінностей у діяльності парламентської еліти.
768. Механізми взаємодії політико-адміністративних еліт в управлінні суспільним розвитком.
769. Роль парламенту в розподілі гілок державної влади.
770. Міжпарламентська діяльність Верховної Ради України.
771. Парламентські та президентські вибори в США.
772. Парламент Великої Британії: історія та сучасність.
773. Історія парламентаризму в Україні.
774. Механізми публічного управління виборчим процесом в умовах надзвичайних ситуацій.
775. Представницька влада територіальних громад у процесі децентралізації системи публічного управління України.
776. Парламентські механізми забезпечення стабільності системи публічного управління сучасної України.
777. Психологічні фактори впливу на формування суспільно-політичної дійсності.
778. Застосування соціально-психологічних технологій у політичній та управлінській сфері як чинник підвищення ефективності політико-управлінської взаємодії.
779. Психологічні технології управління конфліктами в системі парламентаризму.
780. Коучинг як механізм формування нової управлінської культури.
781. Технології коучингу при вирішенні конфліктів в управлінській діяльності.
782. Правові форми діяльності Верховної Ради України.

783. Формування культури публічного адміністрування в контексті євроінтеграційних процесів.
784. Парламентаризм у постмодерному суспільстві.
785. Вплив інформаційно-комунікаційних ресурсів на ефективність парламентської діяльності.
786. Нормативно-правове забезпечення інформаційно-комунікаційних відносин у парламенті України.
787. Роль інститутів політичної комунікації в управлінні суспільним розвитком.
788. Зарубіжний досвід застосування інформаційно-комунікаційних ресурсів у парламентській діяльності.
789. Депутатська діяльність та її роль в реалізації публічної політики.

Кафедра публічної політики та політичної аналітики

спеціалізація “Публічна політика та політичне управління”

790. Авторитет керівника як ресурс ефективності публічного управління.
791. Аналітичні центри як суб’єкти вироблення публічної політики.
792. Взаємодія держави і громадянського суспільства в контексті модернізації державно-управлінської системи в Україні.
793. Вироблення публічної політики в екологічній сфері.
794. Відповідальність суб’єкта владних повноважень в публічному управлінні.
795. Глобальне громадянське суспільство та його вплив на публічну політику і управління.
796. Громадська участь в управлінні територіальним розвитком.
797. Громадські ініціативи населення у виробленні публічної політики.
798. Довіра як основа легітимності в публічній політиці.
799. Ефективність публічних дебатів та переговорів в умовах децентралізації.
800. Забезпечення відкритості та прозорості органів публічної влади на місцевому та регіональному рівнях.
801. Застосування краудсорсингу для залучення громадян до вирішення проблем публічного управління.
802. Ідеологема війни в публічному просторі України.
803. Інститут публічних слухань у публічному управлінні суспільними процесами.
804. Інститути громадянського суспільства у виробленні та реалізації антикорупційної політики.

805. Інституційні особливості та технології конструювання політичних відносин.
806. Комунікативна взаємодія інститутів публічної влади та громадянського суспільства в Україні.
807. Конструювання та прогнозування політичних відносин в публічній політиці
808. Консультативно-дорадчі органи як складова публічного управління.
809. Концептуальні засади нової моделі територіальної організації влади в Україні.
810. Концепції справедливості та проблеми публічної політики.
811. Координаційна функція громадських рад у системі взаємодії влади та суспільства.
812. Механізми впливу груп інтересів на вироблення публічної політики в Україні.
813. Механізми легітимізації органів публічної влади в контексті становлення та розвитку публічної політики.
814. Механізми участі інститутів громадянського суспільства у виробленні публічної політики.
815. Міждисциплінарні наукові методи дослідження публічної політики.
816. Місія організацій громадянського суспільства в умовах сталого розвитку.
817. Місце і роль політико-управлінської еліти в процесах державотворення.
818. Місце і роль політичної еліти в системі публічного управління України.
819. Моделі вироблення публічної політики.
820. Моделі інформаційно-комунікаційного забезпечення ефективності публічного управління.
821. Моделі та механізми функціонального представництва інтересів та забезпечення публічної політики.
822. Науково-експертний супровід процесів децентралізації влади і управління в Україні.
823. Особливості втілення практичних рекомендацій в публічній політиці під час системної кризи.
824. Особливості політико-адміністративної реформи в контексті децентралізації влади в Україні.
825. Перспективи впровадження концепції відкритого урядування в Україні.
826. Політико-управлінська еліта як суб'єкт політичного управління.
827. Політичне консультування в процесах прийняття політико-управлінських рішень.
828. Прозорість та відкритість влади в реалізації публічної політики.
829. Публічна політика в культурній сфері.

830. Публічна політика місцевих органів влади.
831. Публічна політика у сфері використання природних ресурсів (у сфері природокористування).
832. Публічна політика у сфері духовно-ціннісного розвитку суспільства.
833. Публічна політика у сфері формування національної ідентичності.
834. Публічна політика як фактор розвитку місцевих громад.
835. Публічне обговорення законопроектів як складова публічної політики: механізми реалізації та застосування.
836. Реалізація мережевого підходу в системі відкритого урядування в Україні.
837. Регіональні особливості формування політико-управлінської еліти в Україні.
838. Розвиток механізмів державно-громадських консультацій з питань формування та реалізації публічної політики в Україні.
839. Розвиток сфери публічних послуг як напрям реформування публічного управління.
840. Роль груп інтересів у становленні громадянського суспільства в Україні.
841. Роль політичної комунікації у формуванні публічної політики.
842. Роль управлінської еліти в інноваційному розвитку суспільства.
843. Тенденції розвитку експертно-консультативних послуг в Україні.
844. Трансформація політичних відносин та її вплив на публічну політику та управління.

спеціалізація “Взаємодія держави, бізнесу та громадянського суспільства”

845. Government Relations як специфічна сфера управління та комунікації.
846. Аналіз взаємозв'язку і взаємодії держави та бізнесу в умовах перехідної моделі суспільного розвитку.
847. Взаємодія держави та громадянського суспільства в умовах децентралізації управління.
848. Взаємодія держави, бізнесу та суспільства у наданні публічних послуг: зарубіжний досвід для України.
849. Взаємодія органів державної влади та інститутів громадянського суспільства як чинник соціальної консолідації суспільства.
850. Взаємодія органів державної влади та інститутів громадянського суспільства в розвитку благодійності.

851. Вплив особистої культури та морального стану особистості на професійні відносини, відповідальність та обов'язок в управлінні.
852. Глобальне громадянське суспільство та його вплив на публічну політику і управління.
853. Громадський контроль за діяльністю органів публічної влади.
854. Громадський моніторинг і контроль у сфері надання публічних послуг.
855. Громадянське суспільство як ключовий суб'єкт здійснення структурних реформ в Україні.
856. Децентралізація влади як важливий чинник підвищення ефективності публічної політики і управління.
857. Інститути громадянського суспільства як суб'єкт антикорупційної політики.
858. Інституційна структура та механізми взаємодії держави і бізнесу.
859. Інституційні аспекти лобювання публічних інтересів на парламентському рівні в Україні.
860. Інституційні механізми формування та підтримки некомерційних організацій та бізнес-асоціацій в Україні.
861. Інституційні особливості та технології конструювання політичних відносин.
862. Інституціоналізація соціальної відповідальності бізнесу як завдання сучасного публічного управління.
863. Комунікативний діалог влади, бізнесу та НКО.
864. Конфліктність у взаємовідносинах держави та громадянського суспільства.
865. Конфліктність у взаємовідносинах держави та суб'єктів господарювання.
866. Концепт публічної політики в контексті розвитку громадянського суспільства в Україні.
867. Культура спілкування та діловий етикет в політичній та управлінській діяльності.
868. Механізми взаємодії держави та недержавних акторів національного та наднаціонального рівнів.
869. Механізми лобювання громадських інтересів на державному / регіональному / місцевому рівнях.
870. Механізми та технології GR-діяльності.
871. Механізми та форми партнерства в сучасному публічному управлінні.
872. Місія організацій громадянського суспільства в умовах сталого розвитку.
873. Моральні та етичні засади побудови соціальних та професійних відносин.
874. Органи місцевого самоврядування в організації та розвитку публічної сфери.

875. Організаційно-правові засади функціонування механізму взаємодії суспільства, бізнесу та влади в Україні.
876. Підвищення соціальної ефективності державного управління через механізм публічно-приватного партнерства в Україні.
877. Політичні аспекти державно-приватного партнерства в реалізації концепції електронної демократії.
878. Професійна та моральна деформація особистості в управлінських відносинах.
879. Публічно-приватне партнерство як інструмент реалізації соціальних програм: міжнародний досвід для України.
880. Регуляторний вплив держави на бізнес-процеси та публічну політику в умовах суспільної трансформації.
881. Розвиток міжсекторального соціального партнерства.
882. Роль публічної політики у становленні та розвитку GR-менеджменту.
883. Специфіка впливу великого бізнесу на прийняття політико-управлінських рішень.
884. Становлення соціальних практик партнерської взаємодії бізнесу та влади.
885. Сучасний стан і перспективи розвитку механізмів взаємодії суспільства, бізнесу та влади в Україні.
886. Тенденції розвитку експертно-консультативних послуг в Україні.
887. Формування корпоративної соціальної відповідальності бізнесу в Україні.
888. Формування місцевого співтовариства влади, бізнесу та НКО.
889. Формування політико-правового поля становлення публічно-приватного партнерства в Україні.
890. Формування соціальної відповідальності бізнес-еліти в контексті її взаємодії з владними структурами.
891. Центри надання адміністративних послуг в Україні як інноваційний інструмент взаємодії влади та суспільства: досвід, проблеми та шляхи розв'язання.
892. Політичні аспекти сучасної публічної політики в Україні.
893. Порівняльний аналіз процедур вироблення політики в Україні та інших державах.
894. Забезпечення прозорості та відкритості у виробленні політики.
895. Побудова систем управління якістю в органах публічної влади.

Кафедра регіонального управління, місцевого самоврядування та управління містом

спеціалізація “Управління містом”

896. Розвиток міст та приміських територій в умовах адміністративно-територіальної реформи в Україні.
897. Специфіка управління в українських містах: культурно-історичний контекст.
898. Сталий розвиток населених пунктів: порівняльний аналіз світової та вітчизняної практики.
899. Пріоритетні напрями формування містобудівної політики на місцевому рівні.
900. Генеральний план як цільова модель розвитку міста.
901. Планування розвитку великого міста в умовах адаптації до стандартів ЕС.
902. Інтегрований розвиток міста в умовах реформ в Україні.
903. Механізми підвищення ефективності використання земельних ресурсів міста.
904. Організаційно-інформаційне забезпечення управління земельними ресурсами міста.
905. Публічний простір міста: визначення, принципи формування, еволюція розвитку.
906. Стратегічне планування соціально-економічного розвитку міст.
907. Світова практика стратегічного планування міського розвитку.
908. Бюджетна та фіскальна децентралізація як інструменти зміцнення матеріально-фінансової основи місцевого самоврядування.
909. Механізми фінансування місцевого економічного розвитку.
910. Формування партиципаторних бюджетів у містах України.
911. Державно-приватне партнерство як механізм фінансування розвитку міста.
912. Формування та реалізація програм корпоративної соціальної відповідальності на місцевому рівні.
913. Міжмуніципальне співробітництво у вирішенні місцевих проблем.
914. Інвестиційна політика міст в Україні та за кордоном: порівняльний аналіз.
915. Інноваційний розвиток міст та політика його стимулювання на сучасному етапі.
916. Розвиток людського потенціалу в містах України.
917. Механізми регулювання відтворення трудового потенціалу на місцевому рівні.
918. Сучасний формат розвитку інфраструктури публічних послуг на рівні міста.

919. Роль інфраструктури у підвищенні рівня конкурентоспроможності міста.
920. Особливості управління комунальним сектором економіки міста.
921. Залучення територіальної громади до проектів з розвитку міської інфраструктури.
922. Організація державно-приватних партнерств у реалізації проектів розвитку міської інфраструктури.
923. Інноваційні механізми вирішення проблем життєзабезпечення територіальної громади міста.
924. Моделі проектного фінансування модернізації інфраструктури міста.
925. Форми участі територіальної громади в управлінні об'єктами міської інфраструктури комунальної форми власності.
926. Гарантування природно-техногенної безпеки в містах України.
927. Координування кризових комунікацій на місцевому рівні.
928. Роль органів публічної влади у забезпеченні конкурентоспроможності міста.
929. Технології Smart-city: вітчизняний та зарубіжний досвід.
930. Брендінг міста як інструмент підвищення його привабливості.
931. Бенчмаркінг урбаністичних інновацій.
932. Інтегруюча роль міст як центрів економічного та соціального розвитку.
933. Міська агломерація як об'єкт управління.
934. Екологізація систем життєдіяльності міст.
935. Антикризове управління комунальним підприємством.
936. Механізми реалізації концепції "Смарт Сіті" в столичному регіоні.

спеціалізація "Управління регіональним розвитком"

937. Формування та реалізація державної регіональної політики України.
938. Регіональна політика ЄС: система пріоритетів та інструментів, порівняльний аналіз з Україною.
939. Світова практика деконцентрації та децентралізації державних повноважень: порівняльний аналіз.
940. Координація дій центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування у процесі забезпечення регіонального розвитку.
941. Особливості та перспективи розвитку регіонів України в контексті європейської інтеграції.
942. Механізми стимулювання транскордонного співробітництва.

943. Розвиток інтелектуального капіталу регіонів як напрям підвищення їх конкурентоспроможності.
944. Механізми стимулювання розвитку депресивних регіонів.
945. Міжмуніципальне співробітництво у вирішенні місцевих проблем.
946. Державно-приватне партнерство у розвитку регіональної інфраструктури.
947. Управління земельними ресурсами регіону.
948. Формування цілісної системи планування розвитку регіону.
949. Механізми фінансового забезпечення регіонального розвитку.
950. Вертикальна взаємодія у процесі стратегічного планування регіонального розвитку.
951. Світовий досвід стратегічного планування розвитку регіонів.
952. Інструменти реалізації регіональних стратегій розвитку.
953. Просторове планування розвитку регіону: підходи, методи, механізми.
954. Підвищення ефективності використання внутрішніх факторів розвитку регіонів
955. Механізми зміцнення людського потенціалу регіонів.
956. Порівняльний аналіз зарубіжного та вітчизняного досвіду застосування інновацій в регіональному управлінні.
957. Механізми підвищення інноваційної спроможності регіонів.
958. Маркетингова стратегія як інструмент соціально-економічного розвитку і поліпшення іміджу території.
959. Механізми формування сприятливого інвестиційного клімату в регіоні.
960. Розвиток сприятливого підприємницького середовища в регіоні.
961. Механізми раціонального використання природно-ресурсного потенціалу регіону.
962. Туристичний розвиток регіону та політика його стимулювання.
963. Формування регіональної політики підвищення рівня енергоефективності.
964. Стимулювання місцевого економічного розвитку.
965. Забезпечення сталого землекористування на регіональному рівні.
966. Діяльність органів місцевої влади в умовах надзвичайних техногенних ситуацій і стихійних лих.
967. Формування регіональної політики сталого розвитку
968. Фінансові механізми розвитку регіональної інфраструктури.
969. Інноваційні механізми у вирішенні проблем життєзабезпечення населення регіону.

970. Визначення пріоритетів розвитку та “точок зростання” регіону на основі сучасних прогнозно-аналітичних методів.
971. Удосконалення системи бюджетного планування і прогнозування.
972. Порівняльний аналіз бюджетного процесу в Україні та європейських країнах.
973. Співробітництво з міжнародними фінансовими організаціями й інституціями щодо регіонального розвитку.
974. Реалізація державної екологічної політики на регіональному рівні.
975. Механізми забезпечення участі інститутів громадянського суспільства у формуванні та реалізації регіональної політики.
976. Реформування соціальної політики в умовах децентралізації управління.
977. Інституційний механізм управління регіональним розвитком.
978. Забезпечення реалізації державної політики розвитку сільських територій.
979. Механізми міжрегіонального співробітництва в Україні.
980. Застосування інструментів антикризового менеджменту у регіональному управлінні.
981. Управління якістю надання адміністративних послуг місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.
982. Система моніторингу в регіональному менеджменті.
983. Механізми реалізації державної секторальної політики на регіональному рівні.
984. Підвищення ефективності та децентралізації прийняття рішень, забезпечення стабільності фінансування програм (проектів) регіонального розвитку.
985. Інститут префекта: функції, організація діяльності, підготовка кадрів.
986. Удосконалення системи територіальної організації влади в Україні.
987. Особливості регіонального управління в Україні в контексті сучасної кризи.
988. Антикризове управління регіональним розвитком: принципи, етапи та чинники впливу.
989. Шляхи модернізації управління регіональним розвитком.
990. Систематизація проблем антикризового управління на регіональному рівні.
991. Інформаційне забезпечення надання муніципальних послуг в регіоні.
992. Державна регіональна політика України: механізми формування та реалізації.
993. Державне регулювання регіонального розвитку.
994. Механізми реалізації політики енергозбереження на регіональному рівні.
995. Публічне управління регіональною соціальною інфраструктурою.
996. Місцеві фінанси в розвитку соціальної сфери регіону.
997. Маркетинг територій в контексті соціогуманітарного розвитку регіону.

998. Взаємозв'язок територіального та соціального розвитку українського суспільства.
999. Регіональні аспекти соціального розвитку українського суспільства.
1000. Регіональні особливості соціальної політики держави.
1001. Регіональна політика України в контексті формування соціогуманітарних пріоритетів розвитку суспільства.
1002. Децентралізація як мета і напрям регіонального управління: соціокультурні аспекти.

спеціалізація “Багаторівневе врядування”

1003. Зарубіжний досвід налагодження вертикальної і горизонтальної взаємодії в системі багаторівневого врядування.
1004. Особливості та механізми взаємодії в системі публічного врядування в Україні.
1005. Мережевий підхід у становленні багаторівневого врядування.
1006. Форсайт як метод багаторівневого врядування.
1007. Організаційно-правові засади формування та реалізації багаторівневих проектів.
1008. Організаційно-правові засади інституційного забезпечення багаторівневого врядування.
1009. Організація діяльності агенцій регіонального розвитку.
1010. Адаптація європейського досвіду організації багаторівневого врядування в регіонах (містах) України.
1011. Імплементация принципів доброго врядування на місцевому і регіональному рівнях.
1012. Механізми стимулювання міжрегіонального співробітництва в Україні.
1013. Організаційно-правові засади міжмуніципального співробітництва.
1014. Взаємодія центральних та місцевих органів влади щодо подолання депресивності територій.
1015. Посилення інституційної спроможності прикордонних регіонів України у здійсненні транскордонного співробітництва.
1016. Стимулювання розвитку регіональних (міжрегіональних) кластерів в Україні.
1017. Взаємодія органів влади у процесі стратегічного планування розвитку територій.

1018. Маркетинг територій: багаторівнева взаємодія у процесі розробки і реалізації стратегій.
1019. Державно-приватне партнерство як інструмент залучення приватного сектору до вирішення місцевих проблем.
1020. Взаємодія місцевих органів влади в процесі просторового планування.
1021. Механізми державної підтримки і стимулювання економічного (соціального) регіонального розвитку.
1022. Реалізація програмно-цільового підходу щодо розвитку територій.
1023. Місцевий економічний розвиток: оцінювання стану та вибір пріоритетів.
1024. Інструменти місцевого економічного розвитку.
1025. Альтернативні джерела фінансування місцевого розвитку.
1026. Форми прямої демократії як механізм взаємодії територіальної громади і органів місцевого самоврядування.
1027. Організація взаємодії міської ради і районних у місті рад.
1028. Механізми формування та впровадження політики (за визначеними сферами).
1029. Гендерний аспект аналізу політики.
1030. Етика аналізу політики.
1031. Інститути громадянського суспільства як суб'єкти вироблення політики.
1032. Інституціоналізація аналізу політики в Україні.
1033. Механізми забезпечення прозорості і відкритості у виробленні політики.
1034. Організація моніторингу та оцінювання (за визначеними сферами).
1035. Організація моніторингу та оцінювання державної цільової програми (у конкретних сферах).
1036. Сучасні типи ідеології та їх вплив на суспільний розвиток.
1037. Формування позитивного іміджу органу влади.
1038. Механізми вироблення та впровадження владних рішень.
1039. Забезпечення участі громадських організацій у формуванні та реалізації політики.
1040. Державна політика розвитку інформаційного суспільства й електронного урядування в Україні та за кордоном.
1041. Доступ до публічної інформації: правове регулювання та проблеми забезпечення.
1042. Електронне урядування в галузях державного управління (економіка, фінанси, промисловість, освіта, охорона здоров'я тощо).
1043. Зв'язки з громадськістю в системі державного управління України.

1044. Інформаційна політика в умовах розвитку інформаційного суспільства.
1045. Інформаційні конфлікти в державному управлінні.
1046. Комунікативна політика органів державної влади.
1047. Механізми забезпечення прозорості та відкритості органів державної влади (місцевого самоврядування) в контексті впровадження електронного урядування.
1048. Проблеми та перспективи розвитку інформаційного суспільства в Україні та світі.
1049. Розвиток електронної демократії в Україні та світі.
1050. Система надання електронних адміністративних послуг в умовах децентралізації влади.
1051. Державно-приватні механізми розвитку електронного урядування.
1052. Міжнародне співробітництво з електронного урядування та електронні демократії.
1053. Механізми впровадження інформаційно-комунікативних технологій в публічне управління та адміністрування.
1054. Моніторинг та оцінювання стану розвитку електронного урядування в Україні.
1055. Електронне урядування в Україні як новий об'єкт правового регулювання.
1056. Засоби масової інформації як інструмент формування іміджу держави/органу влади/організації/політика/посадовця – на вибір.
1057. Місце і роль громадянського суспільства в політичній комунікації в умовах інформаційного суспільства.
1058. Організаційно-правове забезпечення інформаційної сфери України.
1059. Сучасні проблеми та напрями державної інформаційної політики України.
1060. Оцінювання ефективності впровадження електронної системи автоматизованого міжвідомчого електронного документообігу.
1061. Механізми державного управління розвитком системи електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів.
1062. Надання адміністративних послуг в електронному вигляді з урахуванням стадій розвитку електронних адміністративних послуг.
1063. Розвиток відкритих даних в Україні.
1064. Мережеві механізми державного управління розвитком електронного урядування.
1065. Державно-громадські механізми розвитку електронного урядування.
1066. Оцінювання готовності до електронного урядування та електронної демократії.
1067. Стратегія розвитку електронного урядування в Україні.

1068. Підготовка, перепідготовка, спеціалізації та підвищення кваліфікації публічних службовців з електронного урядування.

1069. Державна політика впровадження інформаційно-комунікативних технологій в публічне управління та адміністрування.

спеціалізація “Місьцеве самоврядування”

1070. Адаптація законодавства України до стандартів і принципів Європейської хартії місцевого самоврядування.

1071. Взаємодія місцевих рад і системи органів самоорганізації населення як вектор децентралізації.

1072. Використання Європейської стратегії інновацій та належного врядування на місцевому рівні в зарубіжних країнах: досвід для України.

1073. Демократія та децентралізація влади: новітні підходи до модернізації політики та управління.

1074. Джерела фінансування розвитку територіальних громад: стан та перспективи.

1075. Діяльність органів місцевого самоврядування у процесах планування розвитку територіальної громади.

1076. Документаційне забезпечення управління як сфера нормативно-правового регулювання.

1077. Залучення громадськості до формування бюджетної політики на місцевому рівні.

1078. Застосування форм та інструментів прямої демократії у місцевому самоврядуванні.

1079. Імідж службовця (посадової особи) органу місцевого самоврядування у контексті Стратегії реформ “Україна 2020”.

1080. Інноваційні механізми вирішення проблем життєзабезпечення територіальної громади.

1081. Порівняльний аналіз інструментів соціально-економічного розвитку громад: Україна та світовий досвід.

1082. Командне лідерство в місцевому самоврядуванні.

1083. Компаративний аналіз здійснення реформ місцевого самоврядування в Україні та європейських країнах.

1084. Комунікації у місцевому самоврядуванні як інструмент децентралізації.

1085. Корпоратизація комунальних підприємств в умовах децентралізації.

1086. Маркетинг територій: європейський досвід розробки і реалізації стратегій.
1087. Механізм державно-приватного партнерства як джерело фінансування місцевого економічного розвитку.
1088. Місцевий економічний розвиток: світовий і вітчизняний досвід.
1089. Муніципальна консолідація: сучасний стан та перспективи.
1090. Оптимізація діяльності органів місцевого самоврядування в умовах надзвичайних ситуацій.
1091. Організаційні засади планування розвитку територіальної громади.
1092. Організація місцевого самоврядування у містах з районним поділом та агломераціях.
1093. Особливості управління комунальним сектором економіки в умовах добровільного об'єднання територіальних громад.
1094. Специфіка управління публічними послугами на місцевому рівні.
1095. Партиципаторний бюджет: партнерство і прозорість.
1096. Пріоритетні напрями формування місцевої інвестиційної політики.
1097. Просторове планування розвитку територіальних громад.
1098. Соціально-психологічні аспекти управління в органі місцевого самоврядування.
1099. Специфіка здійснення місцевого самоврядування в об'єднаних територіальних громадах.
1100. Стимулювання розвитку підприємницької діяльності на місцевому рівні.
1101. Стратегічне планування розвитку територіальних громад.
1102. Управління ефективністю та результативністю у системі місцевого самоврядування: зарубіжний досвід для України.
1103. Управління якістю в системі місцевого самоврядування як фактор євроінтеграційних процесів
1104. Форми співробітництва територіальних громад у сфері вирішення проблем житлово-комунальної інфраструктури.
1105. Формування об'єднаних територіальних громад в Україні.
1106. Організаційні інструменти реалізації співробітництва територіальних громад.
1107. Особливості антикризового управління в публічному секторі населених пунктів.
1108. Інноваційний менеджмент в ролі антикризового управління в умовах міста.
1109. Публічні послуги в Україні: розвиток нормативно-правового забезпечення.
1110. Розвиток концепції формування ринку муніципальних послуг.
1111. Муніципальні послуги як показники якості соціального менеджменту.

- 1112. Організація управління в об'єднаних територіальних громадах.
- 1113. Комунікативний потенціал місцевого самоврядування.
- 1114. Розподіл повноважень в об'єднаних територіальних громадах: підходи до формування.
- 1115. Адвокасі у процесах розвитку самоврядних територій.
- 1116. GR у системі місцевого самоврядування.
- 1117. Лобізм у системі місцевого самоврядування.
- 1118. Моделі виборчих систем на місцевих виборах в Україні.
- 1119. Стан та шляхи модернізації системи місцевих виборів в Україні.
- 1120. Законодавче забезпечення місцевих виборів в Україні.
- 1121. Місцеві вибори як інститут розвитку територіальної громади.
- 1122. Роль виборів у формуванні місцевих еліт.
- 1123. Місцеві вибори як інститут розвитку сільської об'єднаної територіальної громади.
- 1124. Політичні партії на місцевих виборах: українська практика та європейський досвід.
- 1125. Реалізація європейських виборчих стандартів на місцевих виборах в Україні.
- 1126. Організаційно-правові засади та стадії виборчого процесу місцевих виборів в об'єднаній територіальній громаді.
- 1127. Актуальні питання регламентації та проблеми становлення муніципального виборчого процесу в Україні.
- 1128. Місцеві вибори: місце і роль політичних партій.
- 1129. Місцеві вибори як інструмент демократичного розвитку громад в Україні.
- 1130. Прийняття рішень та їх реалізація в публічному управлінні.
- 1131. Консультативно-дорадча діяльність в органах місцевого самоврядування.
- 1132. Роль місцевого самоврядування у вирішенні питань соціального захисту населення.
- 1133. Реформування місцевого самоврядування в контексті децентралізації влади.

Кафедра економічної політики та врядування

- 1134. Державні механізми підвищення конкурентоспроможності економіки України в умовах глобальних трансформацій.
- 1135. Ефективність державного регулювання економіки: критерії оцінювання та механізми забезпечення в Україні.

1136. Інструменти державної політики довгострокового економічного розвитку України в умовах глобальних зрушень.
1137. Механізми формування та реалізації економічної політики (на прикладі галузей, секторів, комплексів національної економіки).
1138. Інноваційні інструменти публічного адміністрування в економічній сфері: європейський контекст.
1139. Оцінювання і моніторинг регуляторних впливів державної політики в Україні та ЄС.
1140. Формування системи державного контролю за рухом капіталу в Україні в контексті досвіду країн ЄС.
1141. Стратегія розвитку внутрішнього ринку в контексті реалізації Угоди про асоціацію Україна – ЄС.
1142. Фінансові ресурси місцевих бюджетів та особливості їх формування в умовах бюджетної децентралізації.
1143. Європейський досвід управління інвестиційними проектами і програмами у публічній сфері.
1144. Державна політика протидії оффшоризації бізнесу: міжнародний досвід і вітчизняна практика господарювання.
1145. Реформування податкової системи України в контексті реалізації Угоди про асоціацію Україна – ЄС.
1146. Розвиток державно-приватного партнерства в Україні в контексті реформування бюджетних відносин в Україні.
1147. Механізми державного стимулювання розвитку “зеленої” економіки в Україні.
1148. Державна регуляторна політика у сфері господарської діяльності.
1149. Державна підтримка підприємств реального сектора економіки в контексті реалізації Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом.
1150. Розвиток механізмів публічного адміністрування в процесі реформування системи публічних закупівель в Україні.
1151. Управління природоохоронною діяльністю та екологізацією економіки України.
1152. Податкове стимулювання в контексті створення передумов для економічного зростання.
1153. Програмно-цільовий метод у підвищенні ефективності використання бюджетних коштів.

1154. Бюджетне прогнозування в забезпеченні стабільності системи державних фінансів.
1155. Механізми управління державним боргом в умовах макроекономічної нестабільності.
1156. Державна амортизаційна політика: принципи формування та реалізації в Україні.
1157. Розвиток системи державного регулювання ринків небанківських фінансових послуг в Україні.
1158. Державне управління системою соціального страхування як складова економічної політики держави.
1159. Державне регулювання банківської діяльності в контексті реалізації Угоди про асоціацію Україна – ЄС.
1160. Державне регулювання страхової діяльності в Україні.
1161. Грошово-кредитне регулювання в умовах циклічних коливань національної економіки.
1162. Підвищення ефективності державного регулювання ринку цінних паперів в Україні.
1163. Розвиток механізмів валютного регулювання в контексті стабілізаційної політики держави.
1164. Механізми державного стимулювання імпортозаміщення в Україні.
1165. Пріоритети економічного співробітництва України з міжнародними фінансовими організаціями.
1166. Ефективність і результативність державної політики (на прикладі окремого напрямку політики).
1167. Економічні аспекти формування і реалізації державної політики в країнах ЄС.
1168. Механізми державної підтримки аграрного виробництва в контексті членства України в міжнародних торговельних об'єднаннях.
1169. Державне регулювання розвитку агропромислового комплексу України в умовах європейської інтеграції.
1170. Державне регулювання паливно-енергетичного комплексу України.
1171. Державні механізми підтримки розвитку “зеленої” енергетики в Україні.
1172. Розвиток державних механізмів стимулювання енергозбереження у вітчизняній економіці.
1173. Модернізаційні пріоритети реформування житлово-комунального господарства України.

1174. Механізми державної підтримки формування ефективного власника в багатоквартирних житлових будинках.
1175. Механізми державної фінансової підтримки процесів модернізації житлового фонду.
1176. Система управління державними корпоративними правами в Україні.
1177. Розвиток механізмів управління об'єктами державної власності в Україні.
1178. Специфіка функціонування та напрями розвитку державних холдингових компаній в Україні.
1179. Інституціональні основи розвитку економіки знань в Україні.
1180. Формування регіональних інвестиційних програм (методологія, методика, досвід впровадження).
1181. Пріоритетні напрями регуляторної політики в Україні.
1182. Формування ефективного конкурентного середовища в економіці України.
1183. Механізми реалізації антимонопольної політики в Україні.
1184. Створення національної системи державної допомоги суб'єктам господарювання відповідно до принципів ЄС.
1185. Формування інституційної структури регулювання фінансових ринків: світовий досвід і вітчизняна практика.
1186. Державні механізми сприяння розвитку оборонно-промислового комплексу України.
1187. Бюджетна децентралізація як стратегічний напрям реформування сфери публічних фінансів.
1188. Механізми державної політики у сфері контролю за транскордонним рухом капіталу в умовах глобалізації.
1189. Аналіз системи державного нагляду (контролю) у розвинутих країнах світу та можливість запровадження в Україні кращих міжнародних практик.
1190. Захист прав споживачів на ринках природних монополій (енергетика, транспорт, зв'язок): проблеми та перспективи.
1191. Державна політика захисту прав споживачів у контексті завдань реалізації Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом.
1192. Впровадження міжнародних стандартів управління активами у практику державних підприємств і організацій.
1193. Державна політика розвитку економіки регіону в системі проектного управління інвестиціями (на прикладі ...).
1194. Роль фіскальної політики у державному регулюванні доходів населення.

- 1195. Фінансові механізми забезпечення соціальної безпеки.
- 1196. Фінансові механізми забезпечення соціального захисту населення.
- 1197. Фінансові механізми забезпечення державного соціального страхування.
- 1198. Фінансові механізми регулювання доходів населення.
- 1199. Публічна політика в сфері реформування житлово-комунального господарства.
- 1200. Формування інноваційної культури підприємницької діяльності.
- 1201. Економічні наслідки функціонування системи охорони здоров'я в Україні.
- 1202. Фінансове забезпечення охорони здоров'я в умовах децентралізації в сучасних умовах.
- 1203. Диверсифікація джерел державного фінансування освіти в Україні: проблеми та шляхи удосконалення.

Кафедра глобалістики, євроінтеграції та управління національною безпекою

спеціалізація “Публічне управління у сфері національної безпеки”

- 1204. Система експертно-аналітичного супроводження державно-управлінських рішень у сфері національної безпеки: стан та шляхи підвищення ефективності.
- 1205. Шляхи підвищення ефективності протидії деструктивним інформаційним впливам в процесі реалізації політики національної безпеки.
- 1206. Державна політика забезпечення інформаційної безпеки України: стан та напрямки підвищення ефективності.
- 1207. Місце і роль спеціальних інформаційних операцій в системі забезпечення національної безпеки: державно-управлінський аспект.
- 1208. Державно-управлінські механізми запровадження міжнародно-правових стандартів забезпечення інформаційної безпеки в Україні: стан та шляхи вдосконалення.
- 1209. Організаційно-правові засади формування недержавної системи забезпечення інформаційної безпеки: стан та шляхи вдосконалення.
- 1210. Державна політика забезпечення гуманітарної безпеки в Україні: стан та шляхи вдосконалення.
- 1211. Організаційно-правові засади формування та здійснення політики забезпечення гуманітарної безпеки.
- 1212. Система політичного прогнозування в інтересах суб'єктів стратегічного управління у сфері національної безпеки України: стан та шляхи вдосконалення.

1213. Пріоритетні напрямки підвищення ефективності державної політики забезпечення інформаційної безпеки України.

1214. Шляхи удосконалення інформаційно-аналітичного механізму державного реагування на загрози суспільно-політичній стабільності України.

1215. Шляхи удосконалення механізму інформаційного супроводження заходів державного реагування на загрози суспільно-політичній стабільності України.

1216. Шляхи підвищення ефективності механізму забезпечення державного суверенітету та територіальної цілісності України.

1217. Формування та функціонування механізмів забезпечення державного суверенітету та територіальної цілісності: світовий досвід та можливості його використання в Україні.

1218. Формування та функціонування системи стратегічного управління у сфері національної безпеки: світовий досвід та можливості його використання в Україні.

1219. Організаційно-правові засади системи забезпечення національної безпеки України: стан та шляхи вдосконалення.

1220. Шляхи підвищення ефективності системи стратегічного управління у сфері національної безпеки України.

1221. Шляхи удосконалення організаційно-правового механізму стратегічного управління у сфері національної безпеки України.

1222. Шляхи удосконалення інформаційно-аналітичного механізму стратегічного управління у сфері національної безпеки України.

1223. Шляхи удосконалення силового механізму антикризового стратегічного управління у сфері національної безпеки України.

1224. Шляхи удосконалення механізму інформаційного супроводження заходів антикризового стратегічного управління у сфері національної безпеки України.

1225. Шляхи удосконалення організаційно-правових механізмів державного реагування на загрози політичній стабільності України.

1226. Шляхи удосконалення силового механізму державного реагування на загрози політичній безпеці України.

1227. Шляхи підвищення ефективності управлінського механізму забезпечення політичної безпеки України в умовах гібридної війни.

1228. Формування та функціонування механізму забезпечення політичної стабільності: світовий досвід та можливості його використання в Україні.

1229. Шляхи удосконалення механізму забезпечення політичної безпеки України у контексті досвіду країн-членів ЄС.

1230. Управлінські механізми забезпечення зовнішньополітичної безпеки України: сучасний стан та шляхи вдосконалення.
1231. Пріоритетні напрями підвищення ефективності публічного управління забезпеченням політичної безпеки України.
1232. Напрями підвищення ефективності взаємодії між органами державної влади та місцевого самоврядування при забезпеченні внутрішньополітичної безпеки України.
1233. Стратегічне планування в інтересах в оборони держави: світовий досвід та можливості його використання в Україні.
1234. Геостратегічне позиціонування в умовах міжнародного поліцентризму: значення для України.
1235. Прогнозування як засіб оптимізації управлінської діяльності у зовнішньополітичній діяльності: завдання органів державної влади.
1236. Трансформація місця і ролі України в системі міжнародних відносин та врахування його чинників при підготовці державно-управлінських рішень
1237. Пріоритети політики європейської інтеграції та державні механізми її реалізації
1238. Стан та перспективи забезпечення воєнної безпеки України в контексті співробітництва з міжнародними організаціями.
1239. Прогнозування у сфері міжнародних відносин як складова державного управління у сфері національної безпеки: стан та шляхи підвищення ефективності
1240. Державні механізми забезпечення зовнішньополітичної безпеки України: сучасний стан та шляхи вдосконалення.
1241. Шляхи підвищення ефективності державного управління в умовах надзвичайних ситуацій природного та техногенного характеру.
1242. Шляхи удосконалення організаційно-правових засад державного управління в умовах надзвичайних ситуацій природного та техногенного характеру.
1243. Прийняття державно-управлінських рішень в умовах надзвичайних ситуацій природного та техногенного характеру: стан та шляхи підвищення ефективності.
1244. Прийняття державно-управлінських рішень в умовах надзвичайних ситуацій соціального (воєнного) характеру: стан та шляхи підвищення ефективності.
1245. Пріоритетні напрями оптимізації структури системи державних органів, що здійснюють державне управління в умовах надзвичайних ситуацій природного та техногенного (соціального або воєнного) характеру.
1246. Шляхи підвищення ефективності державного управління в умовах надзвичайних ситуацій соціального (воєнного) характеру.

1247. Пріоритетні напрями удосконалення організаційно-правових засад державного управління в умовах надзвичайних ситуацій соціального (воєнного) характеру.

1248. Прийняття державно-управлінських рішень в умовах надзвичайних ситуацій соціального (воєнного) характеру: стан та шляхи підвищення ефективності.

1249. Система державного управління у сфері енергетичної безпеки: стан та шляхи удосконалення.

1250. Пріоритетні напрями підвищення ефективності державно-управлінських рішень щодо деескалації збройного конфлікту на Сході України.

1251. Пріоритетні напрями підвищення ефективності державних механізмів забезпечення політичної безпеки України.

1252. Напрями підвищення ефективності взаємодії між законодавчою та виконавчою гілками влади при забезпеченні внутрішньополітичної безпеки України.

1253. Організаційно-правові засади прийняття і реалізації управлінських рішень щодо стабілізації суспільно-політичної системи: сучасний стан і шляхи вдосконалення.

1254. Пріоритетні напрями підвищення ефективності державно-управлінських рішень щодо протидії дестабілізації суспільно-політичної системи.

1255. Державно-управлінські механізми стратегічного планування у сфері економічної безпеки України: стан та шляхи вдосконалення.

1256. Пріоритетні напрями вдосконалення механізму оцінювання ефективності державно-управлінських рішень у сфері економічної безпеки в Україні.

1257. Організаційно-правові засади системи забезпечення соціальної безпеки в Україні: стан та шляхи вдосконалення.

1258. Організаційно-правові засади системи моніторингу загроз соціальній безпеці в Україні: стан та шляхи вдосконалення.

1259. Світовий досвід формування системи забезпечення соціальної безпеки та можливості його використання в Україні.

1260. Особливості функціонування системи моніторингу загроз соціальній безпеці України в сучасних умовах глобалізації: державно-управлінський аспект.

1261. Організаційно-правовий механізм стратегічного управління у сфері національної безпеки України.

1262. Характеристика кримінальних загроз національної безпеки та шляхи їх нейтралізації.

1263. Стратегія запобігання злочинності в Україні: основні засади та шляхи реалізації.

1264. Система недержавного забезпечення національної безпеки держави.

1265. Управління в сфері забезпечення екологічної безпеки держави.
1266. Паливно-енергетичний фактор в системі економічної безпеки України.
1267. Тенденції розвитку і шляхи удосконалення національної безпеки в соціокультурній сфері.
1268. Удосконалення організаційно-правових засад державного реагування на загрози суспільно-політичній стабільності України.
1269. Інформаційно-аналітичний механізм державного реагування на загрози суспільно-політичній стабільності України: стан та шляхи підвищення ефективності.
1270. Комплексний механізм державного реагування на загрози суспільно-політичній стабільності України: структура, функції, шляхи підвищення ефективності.
1271. Державне реагування на загрози суспільно-політичній стабільності: світовий досвід та можливості його використання в Україні.
1272. Пріоритетні напрями оптимізації структури системи державних органів, що здійснюють державне реагування на загрози суспільно-політичній стабільності.
1273. Прийняття державно-управлінських рішень в умовах суспільно-політичної кризи: стан та шляхи підвищення ефективності.
1274. Удосконалення організаційно-правових засад забезпечення державного суверенітету та територіальної цілісності України.
1275. Інформаційно-аналітичний механізм забезпечення державного суверенітету та територіальної цілісності України: стан та шляхи підвищення ефективності.
1276. Силовий механізм забезпечення державного суверенітету та територіальної цілісності України: стан та шляхи підвищення ефективності.
1277. Зовнішньополітичний механізм забезпечення державного суверенітету та територіальної цілісності України: стан та шляхи підвищення ефективності.
1278. Комплексний механізм забезпечення державного суверенітету та територіальної цілісності України: структура, функції, шляхи підвищення ефективності.
1279. Забезпечення державного суверенітету та територіальної цілісності: світовий досвід та можливості його використання в Україні.
1280. Пріоритетні напрями оптимізації структури системи державних органів, що здійснюють забезпечення державного суверенітету та територіальної цілісності.
1281. Прийняття державно-управлінських рішень в умовах воєнно-політичної кризи: стан та шляхи підвищення ефективності.
1282. Прийняття державно-управлінських рішень в умовах зовнішньополітичної кризи: стан та шляхи підвищення ефективності.

1283. Оптимізація структури системи забезпечення національної безпеки: світовий досвід та можливості його використання в Україні.

1284. Оптимізація структури системи стратегічного управління у сфері національної безпеки: світовий досвід та можливості його використання в Україні.

1285. Пріоритетні напрями оптимізації структури системи державних органів, що здійснюють стратегічне управління у сфері національної безпеки України.

1286. Удосконалення організаційно-правових засад стратегічного управління у сфері національної безпеки України.

1287. Інформаційно-розвідувальне забезпечення політики національної безпеки України: структура, функції, шляхи вдосконалення.

1288. Інформаційно-аналітичне забезпечення політики національної безпеки України: структура, функції, шляхи вдосконалення.

1289. Формування та реалізація політики обороноздатності держави: світовий досвід та можливості його використання в Україні.

1290. Стратегічний аналіз та прогнозування в інтересах національної безпеки: світовий досвід та можливості його використання в Україні.

1291. Стратегічний аналіз та прогнозування в інтересах оборони держави: світовий досвід та можливості його використання в Україні.

1292. Глобальний вимір національної безпеки України: виклики для воєнної політики та оборонних реформ.

1293. Забезпечення національної безпеки в умовах глобалізації світу: висновки для України.

1294. Воєнний контекст української політики національної безпеки.

1295. Динаміка загроз національній безпеці України за роки незалежності: політична сфера.

1296. Динаміка загроз національній безпеці України за роки незалежності: економічна сфера.

1297. Динаміка загроз національній безпеці України за роки незалежності: соціально-гуманітарна сфера.

1298. Динаміка загроз національній безпеці України за роки незалежності: воєнна сфера

1299. Динаміка загроз національній безпеці України за роки незалежності: інформаційна сфера.

1300. Національна безпека України: державний вимір проблеми національної пам'яті.

1301. Політика інтеграції українського суспільства в контексті викликів та загроз подій на Донбасі.
1302. Шляхом децентралізації: виклики, ризики та пріоритети забезпечення національної безпеки в Україні.
1303. Соціально-економічний розвиток регіонів України в умовах децентралізації влади: виклики, загрози, нові механізми забезпечення національної безпеки.
1304. Моніторинг інформації у системі національної безпеки України.
1305. Технологічні аспекти інформаційної війни в умовах агресії проти України.
1306. Концептуальні зміни інформаційної політики Росії на українському напрямі: механізми протидії.
1307. Забезпечення кібербезпеки провідними державами світу: висновки для України.
1308. Шляхи вдосконалення державного контролю за процесом планування та фінансування сектору безпеки і оборони України.
1309. Російська агресія та національна безпека України.
1310. Воєнна агресія Росії на сході України як “війна четвертого покоління”.
1311. Україна та майбутнє європейської системи безпеки: виклики російської агресії та очікувані трансформації.
1312. Військові механізми співробітництва України з Організацією Північноатлантичного договору.
1313. Річна національна програма під егідою Комісії Україна-НАТО – основний механізм наближення України до стандартів Північноатлантичного Альянсу.
1314. Механізми співробітництва України з НАТО у цивільній сфері.
1315. Демократичний цивільний контроль над сектором безпеки і оборони України: проблеми та шляхи вирішення.
1316. Проблеми створення поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі між Україною і Європейським Союзом та шляхи їх вирішення.
1317. Економічне співробітництво між Україною і ЄС в контексті Угоди про асоціацію: проблеми та шляхи їх розв’язання.
1318. Проблем формування Спільної політики безпеки та оборони Європейського Союзу та перспективи співробітництва між Україною та ЄС у військовій сфері.
1319. Реформування системи державних закупівель України в контексті Угоди про асоціацію з Європейським Союзом.
1320. Механізми забезпечення державного суверенітету України.
1321. Фінансове співробітництво України з ЄС в контексті Угоди про асоціацію.

1322. Державні механізми забезпечення економічної безпеки України: стан та шляхи вдосконалення.
1323. Шляхи підвищення ефективності системи забезпечення економічної безпеки України: державно-управлінський аспект.
1324. Забезпечення економічної безпеки в умовах трансформації економічної системи України: організаційно-правовий аспект.
1325. Забезпечення економічної безпеки України в умовах глобалізації: державно-управлінський аспект.
1326. Забезпечення економічної безпеки України в умовах економічних війн: державно-управлінський аспект.
1327. Шляхи підвищення конкурентоспроможності економіки України у контексті забезпечення національної безпеки: державно-управлінський аспект.
1328. Шляхи підвищення ефективності державної інвестиційної політики в контексті забезпечення економічної безпеки України.
1329. Державно-управлінські механізми стратегічного планування у сфері економічної безпеки України: стан та шляхи вдосконалення.
1330. Напрями вдосконалення механізму оцінювання ефективності державно-управлінських рішень у сфері економічної безпеки України.
1331. Енергетичний фактор у системі економічної безпеки України.

спеціалізація “Європейська інтеграція”

1332. Основи формування та розвитку торговельної політики держави в контексті євроінтеграційних перспектив.
1333. Інтеграційні процеси як складова модернізації економіки України.
1334. Напрями вдосконалення державного управління в контексті міграційної політики ЄС.
1335. Європейський досвід регіональної політики в контексті інтеграційних пріоритетів.
1336. Адаптація законодавства України до *acquis* ЄС в контексті Угоди про асоціацію: основні проблеми та шляхи удосконалення.
1337. Організаційно-правові засади формування європейських стандартів державного управління виборчим процесом.
1338. Шляхи впровадження європейського досвіду державного управління аграрним сектором економіки України.

1339. Компаративний аналіз правового регулювання зовнішньоекономічної діяльності в Україні та ЄС.
1340. Роль неурядових організацій в управлінні сферою довілля в ЄС: досвід для України.
1341. Державна підтримка розвитку інноваційної сфери у державах-членах ЄС: досвід для України.
1342. Стан та перспективи вдосконалення співробітництва між Україною та Європейським Союзом у військовій сфері: державно-управлінський аспект.
1343. Участь України в агентствах/програмах Європейського Союзу: сучасний стан та шляхи вдосконалення.
1344. Досвід державного управління у сфері інновацій в країнах Європейського Союзу: значення для України.
1345. Механізми співробітництва між Україною та Європейським Союзом у сфері юстиції, свободи та безпеки: стан та шляхи вдосконалення.
1346. Організаційно-правові засади європеїзації державного управління України: стан та шляхи вдосконалення.
1347. Механізми залучення України до політики Східного партнерства Європейського Союзу: стан та шляхи вдосконалення.
1348. Механізми впливу міжнародних організацій на врегулювання кризової ситуації на Сході України: стан та шляхи вдосконалення.
1349. Механізми співробітництва України з Організацією Північноатлантичного договору: стан та шляхи вдосконалення.
1350. Міжкультурні фактори і роль комунікацій в європейській політиці згуртування: досвід для України.
1351. Напрями вдосконалення державного управління України в контексті Європейської політики згуртування.
1352. Місце України у Стратегії Європейського Союзу з міжнародних культурних відносин: державно-управлінський аспект.
1353. Механізми співробітництва між Україною та Європейським Союзом у сфері регіонального розвитку: стан та шляхи вдосконалення.
1354. Організаційно-правові засади моніторингу та оцінювання ефективності виконання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС: стан та напрями вдосконалення.
1355. Державні механізми співпраці України та ЄС відповідно до Угоди про Асоціацію між Україною та ЄС у сфері інновацій і науки: стан та шляхи вдосконалення.

1356. Формування сучасної моделі регіонального управління України в контексті євроінтеграції: стан та перспективи удосконалення.
1357. Транскордонне співробітництво з країнами ЄС у сфері регіональної політики України: стан та шляхи підвищення ефективності.
1358. Особливості управління міжнародними проектами в системі державного управління: проблеми та напрями удосконалення.
1359. Пріоритетні напрями імплементації спільної зовнішньоторговельної політики ЄС як основа інтеграції України до внутрішнього ринку ЄС.
1360. Державні механізми захисту основних прав та свобод людини в країнах ЄС: досвід для України
1361. Організаційно-правові засади протидії корупції в державному секторі в країнах ЄС: досвід для України.
1362. Організаційно-правові засади державних закупівель в Україні: стан та шляхи вдосконалення.
1363. Міжнародні організаційно-правові механізми планування та здійснення миротворчих операцій: досвід для України.
1364. Пріоритетні напрями активізації взаємодії органів державної влади та інститутів громадянського суспільства щодо реалізації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС.
1365. Пріоритетні напрями щодо підвищення ролі України в реалізації Глобальної стратегії Європейського Союзу щодо зовнішньої політики і політики безпеки.
1366. Європейські фонди та програми міжнародної технічної допомоги ЄС як джерело розвитку та нові можливості реалізації європейської політики: досвід для України.
1367. Європейська міграційна політика та механізми її реалізації: досвід для України.
1368. Секторальні політики ЄС та механізми їх реалізації: досвід для України.
1369. Організаційно-правові засади співробітництва України з ЄС: стан та перспективи розвитку
1370. Європейські інструменти сприяння регіональному розвитку: можливості для України.
1371. Секторальні політики ЄС та механізми їх взаємоузгодження з регіональною політикою.
1372. Євроінтеграційні цілі України в контексті суспільного розвитку.
1373. Євро регіони в системі міжнародного співробітництва.
1374. Аналіз політики в країнах Європи, США та Канаді: досвід для України.
1375. Асоціація з Європейським Союзом та її вплив на політику в Україні.